זון אויפגאנג — 8:22.
זון אונטערגאנג — 4.51.

די איינציקע אידישע צייטונג אין מערב קאנאדע עטאבלירט אין 1910 דערשיינט

יעדן טאָג

אידישע וואַרט

THE GATEWAY OF THE WEST

THE ISRAELITE PRESS

וועטער: קלאר און קאלט

The Only Jewish Newspaper in Western Canada Established 1910. Published DAILY

Vol. 20, No. 9. Winnipeg, Monday Jan. 13, 1930. Published daily except Saturday and Sunday. דערשיינט יעדן טאג חוץ שבת און זונטאג מאָנטאג יג׳ טבת, תר״ץ.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

אימיגראציע אין 1929 געווען קלענער. זיי מיט א יאָר פריער

באריכט פאר ערשטע אכט חדשים פון פינאנציעלן יאר צייגט רעדוקציע פון איבער 2,000

אטאווא, יאנוו. 13. — פאר די ערשטע 8 חדשים פון דעם פינאנציעלן יאר, פון אפריל 1 ביז נאוו. 30, 1929, זיינען קיין קאנאדע אריינגעקומען 136,440 אימיגראנטן, — מיט 2,158 וויניקער, ווי פאר דעם זעלבן פעריאד מיט א יאר צוריק.

פון דעם דאזיקן סך־הכל זיינען 56,761 געווען ברייטישע, 24,846 פון די פראנצויזישע שטאטן, 24,230 פון נאר־דעם אייראָפּע, און 29,613 פון 33 אנדערע נאציאנאליטעטן.

ברייטישע אימיגראציע איז געווען אין פארגלייך מיט לעצטן יאר אויף 8,312; אמעריקאנער, אויף 1,507 און נארד־וועסט אייראָפּיאישע אויף 597. דערפאר איז אבער געפאלן ד איינוואנדערונג פון אלע אנדערע לענדער אויף 12,514.

פון דער צאל אימיגראנטן פאר דעם פעריאד זיינען געווען 61,082 דערוואקסענע מענער; 41,194 דערוואקסענע פרויען, און 34,164 קינדער אונטער 18 יאר. אין דעם פארמער קלאס זיינען געליסטעט געווארן 57,831; ארבעטער, 11,214, און דינסטן, 15,428.

אנטערע האט פון די דאזיקע אימיגראנטן געקראָגן 50,949; מאנטאבא, 32,343; קווובעק, 19,934, און די איבעריקע פּראָווינצן — קלענערע צאלן.

פאר די דאזיקע אכט חדשים דאנק אויף 608 22 קאנאדער, וואס האבן געהאט אויסגעוואנדערט אין די שטאטן, צוריקגעקערט זיך קיין קאנאדע.

לופט־פאסט צווישן ווי־ניפעג און פארגא

מאנטרעאל, קווע., יאנוו. 13. — אין אן עפנטלאכער רעדע דא, האט פאסט־מאסטער־דזשענעראל וועניא אנאנסירט, אז א לופט־פאסט באריינונג וועט געפלאנט צווישן ווייניפעג, און פארגא, נארד דאקאטא. וואס וועט פארבינדן מערב קאנאדע מיט די לופט־פאסט ליניעס פון די שטאטן און מזרח קאנאדע.

מר. וועניא האט אויך באריכט די פראגע פון אויסלענדישע קאפיטאל אינוועסטמענטס אין קאנאדע. ער איז גינסטיג צו אזעלכע אינוועסטמענטס, אבער בתנאי, אז דער קאנטראל זאל פארבלייבן אין קאנאדע הענט. ביי איצטיקן מאָמענט איז אויף יעדער טויזנט דאלאר אין אויסלענדישן קאפיטאל אינוועסטירט אין קאנאדע דא $2,140 פון אינוועסטירטן קאנאדער קאפיטאל.

שכנים רעטן זיך פון שריפה אין אפארטמענט

א שריפה איז אויסגעבראָכן נעכטן בייטאג אין דארטשעסטער קאורט, 162 לייקאק סטריט. דער פייער איז אויסגעבראָכן אין׳ם דריטן שטאק, און איז באצייטנס באמערקט געווארן, וואס האט געגעבן א געלעגנהייט אלע שכנים ארויסצוראטעווען זיך, אן וועלכן ס׳איז אומגליק.

עטלאכע בריגאדעס פייערלעשער זיינען באלד געווען אויפן אין פלאץ און האבן אין 35 מינוט צייט געהאט דעם פייער אונטער זייער קאנטראל. דער שאדן פון דער שריפה באטרעפט ארום 20 טויזנט דאלאר.

מזל טוב

א טאכטער געבאָרן צו מר. און מרס. ה. בלאק, 416 בענערמען עווענו. מוטער און קינד אין גוטן צושטאנד.

זאָגט פאָראויס אונטער־נאנג פון אידישן שטעטל אין ווייס־רוסלאנד

(ספעצ. טעלעג. צו ד.א.וו. דורך "איטא")

מאסקווע, יאנוו. 13 (איטא). — די קאָלעקטיוויזאציע פון לאנדווירטשאפטן אין ווייס־רוסלאנד וועט פירן צום פולשטענדיקן אונטערגאנג פונ׳ם אידישן שטעטל. — האט דאָ פאראויסגעזאָגט אשערא־וויטש, אין זיין רעדע פאר דער פּלענארער סעסיע פון די ווייס־רוסישע יעווטעקציעס.

"דאס דארף אונז אבער ניט באדאנגען", — האט אשערא־וויטש געזאָגט, — "ווייל מיר זיינען ניט פאראינטערעסירט אין דער קעסטענע פונ׳ם שטעטל ווי אזעלכן נאר אין הילפן זייער אריבער אידישער באפעלקערונג צו ווערן פּראָדוקטיוו".

פאסט אפיס דעפארט־מענט האט פארלוסטן

אטאווא, יאנוו. 13. — עס ווערט אפּגעשאצט, אז דער קאנאדער פאסט אפיס דעפארטמענט וועט אין פארלויף פון דעם פיסקאלן יאר האבן א דעפיציט פון ארום צוויי מיליאָן דאלאר. דע רדעפיציט איז דער רעזולטאט פון פרייער צושטעלונג פון בריוו צו די פארמערס און ווייל דער פאסט פון דער רעגירונג בריוו און דאקומענטן וואָס ווערן דורך דער פאסט צוגעשטעלט פריי פון קאסטן, באטרעפט 750 טויזנט דאלאר.

די עקספּערימענטן פון לופט פאסט וועט ביז צום סוף פון פיסקאלן יאר אפּקאסטן 1 מיליאָן און צוויי הונדערט טויזנט דאלאר.

דערפאלגרייכער קאמף קעגן ראצן־אין וויניפעג

שוין פערצן יאר אז אין וויניפעג גייט אן א מלחמה, און טאקע מיט בלוט פאר־גיסונג, אבער ניט אלע ווייסן פון דעם.

אין יאר 1916 האט דער וויניפעגער גע־זונטהייט דעפארטמענט דערקלערט מלחמה מיט צו ראצן, און זינט דאמאלסט זיינען 70,385 ראצן געפאלן אין שלאכט.

די "דעלגער" וועלכע קעמפן אין דער פראָנט ליניע, קריגן פון געזונטהייט דע־פארטמענט פינף סעט פאר יעדן ראצן עץ.

"עמעס" סטראשעט "איטא" קאָרעס־פּאָנדענט פאר אָנפרעגן בילדונג קאָ־מיסאר וועגן שטעלונג צו העבריאיש

לאָנדאָן, (איטא). — דערפאר ווייל דער מאסקווער קאָרעספּאָנדענט פון דער "אידישער טעלעגראפן אגענטור", באָ־ריס סמאָליאר, האט זיך געווענדעט צו דעם סאָוועטישן בילדונגס קאָמיסאר, אנ־דרעי בובנאָוו, אז ער זאָל אריינשאָנען זיין שטעלונג בנוגע דעם אונטערריכט פון העבריאיש אין רוסלאנד, איז דער "מאָ־סקווער "עמעס", די אידישע קאָמוניסטי־שע צייטונג, אריינגעקומען מיט אן אר־טיקל דער אויסגאבע פון 8טן דע־צעמבער, אין וועלכן דער "איטא" קאָ־רעספּאָנדענט ווערט שארף אטאקירט. די צייטונג גיט אויך א וואונדן, אז די סאָ־וועט רעגירונג זאָל פארבאָטן סמאָליאר׳ן אין פארצוועצן זיין טעטיקייט אין רוסלאנד.

"אויב גרעסערע מענשן האבן געכאפּט איבער די הענט, איז וואס וועט זיין מיט דעם "דאָלאר־קאָרעספּאָנדענט סמאָליאר?", פרעגט דער "עמעס" ביים סוף פון זיין ארטיקל קעגן סמאָליאר׳ן.

דער "עמעס" באשולדיקט סמאָליאר׳ן אין אריינמישן זיך אין די אינערלאכע ענינים פון סאָוועט רוסלאנד. די צייטונג שלעגט אויף אים אן דערפאר, וואָס ער האט מיט אייניקע חדשים צוריק פאר־עפנטלאכט אין אויסלאנד די ידיעה, אז די אידישע קאָלאָניסטן אין רוסלאנד וועלן דארפן ארבעטן אום יום־כפור, צוליב דעם באשטימטן קאָלעקטיוויזאציע טאָג. און אז צוליב דעם האט דער וויצע־פּרעזידענט פון סאָוועט רוסלאנד, פּעטער סמידאָ־וויטש, אָפּגעלייגט פאר די אידישע קאָ־לאָניסטן דעם קאָלעקטיוויזאציע טאָג פון יום כפור אויף אן אנדערן טאָג.

דער "עמעס" שרייבט ווייטער: "און איצט האט זיך דער קאָרעספּאָנדענט סמאָליאר, דערלויבט צו ווענדן מיט א ברייו צו דעם נייעם בילדונגס קאָמיסאר, חבר בובנאָוו. ער דערלויבט זיך אָנצו־ווייזן חבר בובנאָוו, אז די "רדיפות" אויף לשון קודש און לשון קודש׳ע שולן הייסן אראָפּ. די סימפּטאָמען צום ראטן פאָרבאנד.

צווישן אנדערע חטאים וואַרפט אויך דער ארטיקל אויף סמאָליאר׳ן, אז ער האט יום כפור באזוכט די שולן אין מאָ־סקווע צוזאמען מיט אנדערע אויסלענדי־שע קאָרעספּאָנדענטן, כדי צו זעען די ווירקונג פון דעם אנטירעליגיעזן קאמ־פּיין, און אויך אז סמאָליאר האט באזוכט די אידישע קאָלאָניע כדי זיך דארט באַ־קאַנען מיט דער לאגע.

דער ארטיקל אין דעם "עמעס" איז גע־שריבן געווארן דורך א וויטיקן פירער פון דער יעווסעקציע, וועלכער באהאלט זיך אונטער דעם פּסעודאָנים "א שלאָנ־ברינגאדניק".

רעכטע זינן ביי ספּעציעלער קאָנווענשאָן פון אינדעפּענ־דענט ארבעטער רינג

(ספּעציעלע טעלעגראמע צו ד. א. וו. פון דזש. שובאָוו)

באסטאָן, יאנוו. 13. — 97 דעלעגאטן, פון 86 ברענטשעס, האבן זיך באטייליקט אין דער ספּעציעלער קאָנווענשאָן פון דעם אינדעפּענדענט ארבעטער־רינג אפּגעהאלטן דא אין אמבאסאדאר פעלעס.

די קאָנווענשאָן האט מיט 52 שטימען צו 45 גוט געהייסן די פונקטן 3 און 4 פון ארטיקל 13 פונ׳ם דעקרעט פונ׳ם סוף־רים קאורט, לויט וועלכן קיין שום פּאָלי־טישע פּארטיי, ארבעטער יוניאָן, אדער אויסגאבע זאָל ניט געשטיצט ווערן פון דער ארגאניזאציע. דער דאזיקער פונקט פון דער קאָנסטיטוציע קאָן ניט צוריקגע־צויגן ווערן, סיידן מיט א מערהייט פון זיבן־אכטל שטימען.

עס וועט אויך נויטיק זיין, אז אלע דע־לעגאטן לענאל אנגענומען פונ׳ם נאציאָ־נאלן ראט זאָלן איבערגעגעבן ווערן צו א רעפערענדום אין אנקלאנג מיט׳ן ארטיקל 40 פון דער קאָנסטיטוציע.

בלויז די מיטגלידער, וואָס זיינען אריין אין דער ארגאניזאציע ביז נאָוועמבער 3, 1929, האבן דאָס רעכט צו שטימען אי־בער די רעפערענדום.

דער אזוי גערופענער "סטרייט דזשע־קעט" (העמד וואָס מען טוט אָן אויף אומ־רואיקע משגעגים) איז געגענומען געווארן נאָך זייער טומלדיקע און היציקע דיסקו־סיעס.

די פאָלגנדיקע באאמטע זיינען דער־ווייל געווארן: נאציאָנאלער פארזיצער, לואיס הייזדאָן; וויצע־פארזיצער, א. טראכטמאן; פּראָטאָקאָל סעקרעטאר, ווי־ליאם רייזנקין; קאסירער, ס. ווילקאן; באַרד אף אפּילס, — מ. ריקלין, א. מאלדוי, א. גרינפילד, ד. מאנאסאן, מ. קאניקאוו; נאָ־ציאָנאלע עקזעקוטיווע, — זיבן פון ניין דערוויילט, — ס. מאלקיעל, מ. רובין, ס. באַרקאן, נ. אָרנשטיין, ס. המיט, ה. לעס־לער, י. טאָרלאוו, די איבעריקע צוויי ס. עגראָוו, נ. ראָטבערג, זיינען דורכגע־פאלן, קרינגדיק 41 און 48 שטימען פון א סך הכל פון 97.

די קאָנווענשאָן באאמטע זיינען געווען: — זעליק אין ווילקאָן, פארזיצער און גע־הילפן־פארזיצער, און מאָרים הייזלוב, פּראָ־טאָקאָל סעקרעטאר.

ביטערער קאמף צווישן רעכטע און לינקע

די קאָנווענשאָן איז געווען שארף צע־טיילט צווישן די רעכטע און די לינקע. די לינקע האבן שטענדיק געשטימט אין בלאָק מיט 45 שטימען, און די רעכטע — מיט 52.

די וויכטיקסטע לינקע רעדנער זיינען געווען זאלצמאן, סילווער, אלמאזאוו, הורוויטש, גראס, פינקלשטיין, קאַרפּילאוו און סלייטער; און פון די רעכטע — הייר־סאן, טאביאש, מאנאסאן.

די לינקע האבן אין געוויסע מאָמענטן געפּרואווט טעראָרזירן און פארכאפּן די קאָנווענשאָן. די רעכטע האבן אבער ניט געלאָזן זיך און געהאלטן דעם קאָנטראָל. די רעכטע האבן באשלדיקט די לינקע, אז זיי האבן געזוכט אָנצופיל די ברענטשעס מיט קראָנקע און מיט אלטע, אויב זיי זיי־נען נאר קאָמוניסטן, כדי צו פארכאפּן דעם אָרדען. די לינקע האבן דאָס געלייקנט און האבן גע׳טענט׳ט, אז זיי האבן געזוכט צו פארשטארקן דעם אָרדען דורך פרישן בלוט.

צום סוף איז די קאָנווענשאָן פארזיצן געווארן, ווייל די לינקע האבן געפאָדערט אן אפּענעם "ראָל קאָל" אויף דעם אמענד־מענט, כאָטש די קאָנווענשאָן קאָמיסיע האט איינגעשטימט, אז אלע אפּשטימונ־גען זאָלן דורכגעפירט ווערן דורך פאר־מאכטע צעטלאך. עס איז אויסגעבראָכן א שטורעם, וואָס האט זיך שיר ניט פאר־וואנדלט אין א ראָאָב. די לינקע האבן געשריען און געסטראשעט, כאָטש יאָס־טער טאביאש און די אדוואָקאטן הורוויץ און האָפּמאן, פון די רעכטע און פון די לינקע, האבן איינגעשטימט נאָכצופאָלגן דעם באַ־שלוס. פון נעהיימער אפּשטימונג.

צום סוף האבן די רעכטע נאָכגעגעבן, כדי צו מאכן א סוף פונ׳ם טומל. די רעכ־טע האבן געוואונען מיט 52 צו 45. די לינקע, וועלכע האבן געוואָלט אן אפּענע אפּשטימונג, ווייל זיי האבן געהאפּט אז אייניקע רעכטע דעלעגאטן האבן נעקראָגן אינסטרוקציעס פון די ברענטשעס צו שטי־מען קעגן דעם אמענדמענט, זיינען דאָ אויסגעפייפט געווארן פון די רעכטע.

די וויכטיקערע באאמטע פון אינדעפּענ־דענט ארבעטער רינג האבן אויסגעדריקט זייער צופרידנהייט מיט דעם וואָס דער אמענדמענט איז אָנגענומען געווארן ווייל ער וועט באשיצן דעם פרינציפּ פון אומ־פארטייאישקייט פונ׳ם אָרדען און זיין פרייע פּלאטפאָרמע, וואָס ער האט אָפּגע־היט פאר די 23 יאָר פון זיין עקזיסטענץ.

לעצטע לעקציע פון לייבוש לערער מארגן אוו.

מאָרגן, דינסטאָג, 8.30 אוונט, וועט לייבוש לערער, באקאנטער אידישער פּעדאָ־גאָג, קינדער פּסיכאָלאָג און קולטור טוער, האלטן זיין לעצטע לעקציע אויף זיין איצ־טיקן באזוך אין ווייניפעג.

די טעמע פון זיין מאָרגנדיקער לעקציע וועט זיין: "נייע אויפפאסונגען פון פסי־כישן לעבן". אלע זיינען נעבעטן צו קומען פונקט אין צייט 8.30 אוונט, אין פרץ זאל

אראבישע צייטונג באריכטעט וועגן שפאלטונג צווישן מאָ־מעדאנישע אראבער און קריסטלאכע

ירושלים, יאנוו. 13 (איטא). — די אראבישע צייטונג "עלזאראם מוסטאקים" באריכטעט וועגן א שפאלטונג וואָס עס הערשט צווישן די קריסטלאכע און מאָ־מעדאנישע אראבער אין פאלעסטינע. די צייטונג באקלאגט זיך, אז א נייע ארגא־ניזאציע אי׳ זגעשאפן געווארן, וועלכע איז צו גונסטן דעם פאלעסטינער מאנדאט, און אז די דאזיקע ארגאניזאציע באאייני־פלוסט אלץ מער די אראבישע עקזעקוטי־ווע; די זעלבע צייטונג פארענטלאכט א בריף פון די אראבישע סוחרים אין מולי־קערעס, אין וועלכן עס ווערט דערקלערט אז די אראבער נוצן אויס דעם אנטי־אידישן באיקאט פאר איינגעע פּראָפיט.

שוועסטער אוונט פון מוטער פאראיין פון ת״ת

דער מוטער פאראיין פון ת״ת פירט דורך א שוועסטער־אוונט היינט, אוונט, אין דער גרויסער ת״ת. דר. קאב־לינסקי וועט ריידן.

דזשעמאל הוסייני דערקלערט פאר "יוניטעד ניוס", אז ארץ־ישראל איז ווי א באוואפנטער לאגער — סטראשעט אז אראבער פון שכנות־דיקע לענדער וועלן קומען צו הילף — זאָגט אז אידן מוזן אויפגעבן שטרעבונג צו אידישער נאציאָנאלער היים אין פאלעסטינע

(ספּעציעלע טעלעגראמעס צו "דאס אידישע וואָרט" פון "איטא")

לאָנדאָן, יאנוו. 13. — אין אן אינטער־וויו מיט דער "יוניטעד ניוס", האט דזשעמאל הוסייני, סעקרעטאר פון דער פאלעסטינער אראבישער עקזעקוטיווע, דערקלערט, אז די לאגע אין ארץ־ישראל איז א קריטישע, אז דאָס לאנד שטעלט מיט זיך פאר א באוואפנטן לאגער, און אז מען קאָן דאָרטן דערוואַרטן נייע אויס־ברוכן צו יעדן מאָמענט.

הוסייני סטראשעט, אז אזא אויסבראוך איצט וועט זיין א סך ערנסטער ווי דער פריעריקער, ווייל סיי די אידן אין סיי די אראבער זיינען גוט באוואפנט, און ווייל די אראבער פון סיריע און עבר־הירדן און די בעדואינער פון מדבר וועלן זיך אויף באטייליקן אין זיי.

הוסייני שטימט אין, אז די אידן זאָלן האבן "א קולטורעלע היים" אין פאלעסטי־נע. די אראבער וועלן אבער ניט דולדן, האט ער געזאָגט, אז די אידן זאָלן שטרעבן צו האבן דאָרטן א נאציאָנאלע היים.

"א סך גלויבן, אז ס׳איז ניטא קיין אורזאך פאר דאר", האט ער געזאָגט, "דאָס איז אבער ניט אזוי. די איצטיקע רואיקייט איז ניט מער ווי די שטילקייט פאר א שטורעם".

"יעדער טאָג וואָס גייט דורך איז א גע־פאר", האט ער ווייטער געזאָגט. "עס איז דא איצט א פולשטענדיקער נאטאָנענכרוף פון קאָמערציעלע און געזעלשאפטלאכע באציאונגען צווישן די אראבער און די אידן, כאָטש צווישן די אראבער זיינען

בעלגישע קענינגלאכע פאמיליע צוריק פון דער חתונה

ברוסעל, יאנוו. 13. — די בעלגישע קע־נינגלאכע פאמיליע איז נעכטן געקומען צו־ריק פון ריים, וואו זי האט זיך באטייליקט אין דער חתונה פון דער בעלגישער פרינ־צעסין, מאריא־זשאזע. צום איטאליענישן קרוין־פרינץ, הומבערט.

275 קאָמוניסטן ארעס־טירט אין בערלין

בערלין, יאנוו. 13. — די הינע פּאָלי־ציי האט דא ארעסטירט 275 קאָמוניסטן, מענער און פרויען, אין א ראָאָב. איין פּאָליציסט איז פארוואונדעט געווארן.

די ארומיקע נאכט זיינען פארבלאָקאָ־דירט געווארן פון דער פּאָליצאי וועלכע האט אָפּגעפייערט אייניקע שאסן אין דער לופט כדי אָפּצושרעקן דעם עולם. אין פארלויף פון לעצטער וואָך זיינען דאָ פארגעקומען צוויי צוזאמענשטויסן צווישן דער פּאָליצאי און קאָמוניסטן.

ר. אבראמאָוויטש קומט קיין ווייניפעג

ר. אבראמאָוויטש, באוואוסטער סאָציי־אליסטישער פירער און לעקטאָר, איז די־טעג אנגענומען פון אייראָפּע קיין אמע־ריקע און מאכט א לעקציע־טור אויבער׳ן לאנד. ער וועט אויף באזוכן ווייניפעג און וועט דא אויסגעקלערט לעקציעס אין משך פון דער ערשטער וואָך אין פעברואר מער איינצלהייטן וועלן שפּעטער אנאָ־סירט ווערן.

ריכטער פּסק׳נט, אז מאן מוז זיינען פאר זיין פרוי

שיקאגא, איל., יאנוואר 13. — "זינג פאר מיר ווילקאָם אדער גיב מיר א נט" — אזוי האט געטענה׳ט מרס. דזשאן ראנא־וואק צו איר מאן אין א היגן געריכט. און אויב מר. ראנאוואק׳ן איז ליב זיין פרוי, וועט ער פאר איר מוזן זינגען, אז ניט וועט ער ווערן "אויס כלה און צוריק א מויד".

מרס. ראנאוואק האט זיך פארליבט אין איר מאן אויסשליסלאך פאר זיין שיינער שטימע. און בלויז דערפאר האט זי מיט אים חתונה געהאט. די ערשטע צייט נאָך דער חתונה האט ער פאר איר געזונגען וועגן ער האט נאר געהאט פרייע צייט, אבער שפּעטער איז ער פון דעם מיד גע־ווארן און ער האט אנגעהויבן צו שווייגן.

לעצטע וואָך איז דאָס מוזיקאלישע פאר דערשינען אין א היגן געריכט וואו די פרוי האט אנגעקלאגט איר מאן אז ער זינגט ניט מער. אויף זיין שליס׳מזל איז דער ריכטער אויף א מוזיקאלישער מענש, און ער האט צוגע׳פּסק׳נט אז מר. ראנאוואק זאָל זינגען פאר זיין ווייב׳ל צוויי מאל א טאג.

פיר טויט פון פּאָפּוניי קראנקהייט

בערלין, יאנוו. 12. — פיר פרויען זיינען געשטאָרבן די טעג אין פארשיי־דענע טיילן פון דייטשלאנד פון "פּאָפּו־ניי קראנקהייט". לכתחילה האט מען אנגענומען, אז זיי זיינען געשטאָרבן פון לונגען־אנטצינדונג, אבער שפּעטער האט מען אויסגעפונען, אז זייער טויט איז גע־קומען פון "פּסיטאכיזם", א קראנקהייט מיט וועלכער זיי האבן זיך אנגעשטעקט פון די פּאָפּוניי׳ן וואָס זיי האבן גע־עקראָגן.

גלח מאָנט 100 מיליאָניקע ירושה; וועט גיין אין משוגעים הויז

מאָנטרעאל, קווע., יאנוו. 12. — דעווי, זאָלן האבן געווען אונטערגעשריבן כלו־מר׳שט פון מר. פּעראָן, ווען ס׳איז איצט געקומען צו זיין פּראָצעס, האבן די דאָק־טוירים אים אנערקענט פאר א פאַרריק־טען, און דער משפט איז אויפגעגעבן געווארן.

(::)

פרוי אָנגעקלאגט אין דערמאָרדן זיכן מענער

פּראָג, יאנוו. 12. — אנגעס ביטנער, א פּויערטע, פונ׳ם דאָרף באבראוישקא, טשעכאָסלאָוואקיע, איז ארעסטירט געווא־רען אויף דער קלאגע פון דערמאָרדן 2 מענער אין פינף ליבהאבער. די קלאגע לויטעט, אז זי האט אייניקע פון די מאָר־דער באגאנגען אליין, און צו דער אנדערע האט זי אויפגערייצט אירע פריינדנס.

די פּאָליציי איז אינפאָרמירט געווארן פון אייניקע פון אירע פריינדנס, נאָך א אָנרוף וואָס איז אויסגעבראָכן צווישן זיי.

"יוניטעד ניוס" איז ווי א באוואפנטער לאגער — סטראשעט אז אראבער פון שכנות־דיקע לענדער וועלן קומען צו הילף — זאָגט אז אידן מוזן אויפגעבן שטרעבונג צו אידישער נאציאָנאלער היים אין פאלעסטינע

(ספּעציעלע טעלעגראמעס צו "דאס אידישע וואָרט" פון "איטא")

ניטא קיין אנטיסעמיטישע געפילן".

די שולד פאר׳ן באיקאט וואָרפט הוס־ני ארויף אויף די אידן. זיי זיינען עס געווען די ערשטע, האט ער געזאָגט, צו באיקאטירן די אראבישע פּראָדוקטן הענ־לער, און די אראבער האבן געעגנטפערט מיט א באיקאט קעגן די אידישע געשעפטן "וואָס פאר א רעכט האבן די אידן אויף א נאציאָנאלער היים אין פאלעסטינע", ראָפט ער געפרעגט, "ווען די אראבישע באַ־פעלקערונג פון לאנד איז 750 טויזנט, צו א אידישער וואָס פון 140 טויזנט".

צאל פון אנשטעקנדיקע קראנק הייטן געוואקסן

לויט א באריכט פארעפנטלאכט פון געזונטהייט דעפארטמענט אין די צאל פון אנשטעקנדיקע קראנקהייטן געשטיגן לעג־טע וואָך אין ווייניפעג.

אין פארלויף פון לעצטער וואָך זיינען פארגעגיסטרירט געווארן 31 פאלן פון טשיקאפּאקס, 6 דיפטעריא פאלן, 39 פאלן מאמפּס, 4 סקאַרלאטין, 2 שווינדזוכט, 20 קייך־הוסט. ס״ה 102 פאלן אין פארגלייך צו 69 מיט א וואָך פריער. דריי טויזן פאלן זיינען לעצטע וואָך פארגעגיסטרירט געווארן, 2 פון שווינדזוכט און איין פאל פון אינפלועצע.

(::)

בעלגישע ווייטער קאָנגאָ אין דערמאָרדן זיכן מענער

ברעזאָוויל, יאנוו. 13. — אין בעלגישע קאָ־נגאָ איז דא ארעסטירט 275 קאָמוניסטן, מענער און פרויען, אין א ראָאָב. איין פּאָליציסט איז פארוואונדעט געווארן.

די ארומיקע נאכט זיינען פארבלאָקאָ־דירט געווארן פון דער פּאָליציי וועלכע האט אָפּגעפייערט אייניקע שאסן אין דער לופט כדי אָפּצושרעקן דעם עולם. אין פארלויף פון לעצטער וואָך זיינען דאָ פארגעקומען צוויי צוזאמענשטויסן צווישן דער פּאָליציי און קאָמוניסטן.

(::)

"עמעס" אין שפּיטאָל; פרוי אונטער ארעסט אויף קלאגע פון שיסן אים

הערמאן בראָוניינג, א פּויטערוואַרג הענד־לער פון 220 האַרגרייוו סטריט, לינקס אין שפּיטאָל א פארוואונדעטער פון א רעוואָל־ווער קוילן און זיין פרוי, לעסי, איז ארעס־טירט געווארן און שפּעטער ארויסגעלאָזן געווארן אויף ערבות (בייל), אויף דער קלאגע, אז זי האט געשאָסן אויף איר מאן. בראָוניינג וואוינט איז ניט ערנסט.

עס ווערט פארשטאנען אז בראָוניינג האט זיך צעקריגט מיט זיין פרוי איבער דער ארבעט וואָס זי האט געמאכט אויף דעם אוטערשלאָק פון א פּויטערנעס מאנטל און אז בראָוניינג זאָל זיך האבן באנוצט מיט ניט קיין צו העפלאכע שפּראך צו זיין פרוי.

די דאָזיקע האנדלונג פון איר מאן זאָל זי האבן אויפגערעגט און זי איז, לויט דער פּאָליציי, אריינגעלאָפן אין שלאָפצימער און זי האט א כאַפּ געטאָן א רעוואָלווער פון א שופלאד און האט אויסגעשאָסן אויף

אראבישער סעקרעטאר סטראשעט מיט נייע אומרוען אין א״י

ראָנט פון אינדיאנישן שטעטל אין מערב קאנאדע

אימיגראציע אין 1929 געווען קלענער. זיי מיט א יאָר פריער

לאָנדאָן, יאנוו. 13. — 97 דעלעגאטן, פון 86 ברענטשעס, האבן זיך באטייליקט אין דער ספּעציעלער קאָנווענשאָן פון דעם אינדעפּענדענט ארבעטער־רינג אפּגעהאלטן דא אין אמבאסאדאר פעלעס.

די קאָנווענשאָן האט מיט 52 שטימען צו 45 גוט געהייסן די פונקטן 3 און 4 פון ארטיקל 13 פונ׳ם דעקרעט פונ׳ם סוף־רים קאורט, לויט וועלכן קיין שום פּאָלי־טישע פּארטיי, ארבעטער יוניאָן, אדער אויסגאבע זאָל ניט געשטיצט ווערן פון דער ארגאניזאציע. דער דאזיקער פונקט פון דער קאָנסטיטוציע קאָן ניט צוריקגע־צויגן ווערן, סיידן מיט א מערהייט פון זיבן־אכטל שטימען.

לעצטע לעקציע פון לייבוש לערער מארגן אוו.

ר. אבראמאָוויטש קומט קיין ווייניפעג

בעלגישע קענינגלאכע פאמיליע צוריק פון דער חתונה

ריכטער פּסק׳נט, אז מאן מוז זיינען פאר זיין פרוי

גלח מאָנט 100 מיליאָניקע ירושה; וועט גיין אין משוגעים הויז

פרוי אָנגעקלאגט אין דערמאָרדן זיכן מענער

"עמעס" אין שפּיטאָל; פרוי אונטער ארעסט אויף קלאגע פון שיסן אים

THE ISRAELITE PRESS
The only Jewish Newspaper in Western Canada.

דאס אידישע וואָרט

Office and Place of Business: New Israelite Press Bldg., 165 Selkirk Ave. East
Published daily except Saturday and Sunday
ENTERED AS SECOND-CLASS MAIL MATTER AT OTTAWA
Subscription: $6.00 per year
Est. 1910 Phones: 55 409—52 213
Winnipeg — Manitoba

א גוט וואָרט פאַרן "אימיגראַנט אין פעלצל"

מיר האָבן שוין גאַנץ לאַנג ניט געהערט דאָ אין דער עפנטלאַכקייט א גוט וואָרט פאַר דעם צענטראַל און מזרח אייראָפּייאישן אימיגראַנט, — "דעם אימיגראַנט אין פעלצל", ווי מען האָט אים דאָ אמאָל געהאַט באַצייכענט, און ניט צום שלעכטן.

מען קאָן ניט זאָגן, אז דער דאָזיקער סאָרט אימיגראַנט האָט ניט קיין פריינט אין קאַנאַדע. עס זיינען דאָ א סך אָנגעזעהענע פּאָליטישע טויער און געשעפטסלייט. וואָס זעען דעם גרויסן שאָדן וואָס וועט פאַראורזאַכט צום לאַנד און די שטערונג צו דער אנטוויקלונג פון זיינע נאַטירלאַכע רייכטימער, וואָס די באַשריינקונג פון דעם סאָרט איינוואַנדערונג, ברייגנט. די עפנטלאַכע מיינונג איז אָבער ביי אונז איצט באַהערשט פון דער שרייענדיקער ריכטונג פון בישאָפ לאַיד און זיין ביטערער שנאה צו די "מיט-קנאַבל שמעקנדיקע אויסלענדער", — אָבער קיינער וואָנט ניט צו זאָגן הויך א גוט וואָרט פאַר די "ניט-פאַרגעצויגענע אימיגראַנטן", כדי ניט פאַרשריען צו ווערן ווי א פאַררעטער.

עס איז געווען א צייט, ווען די פאַרמערס זיינען געווען באַוואונדערט פריי פון פאַראורטיילן אין דער הינזיכט, און זיינען געווען צופרידן מיט וועלכער ס'איז איינוואַנדערונג אבי צו פאַרפילן די פּוסטקייטן פונ'ם לאַנד. קיין מאַנגל פון לאַנד איז דאָך דאָ ניטאָ. און די פאַרמערס זיידן דאָך באַזונדערס פון דער שיטערקייט פון דער באַפעלקערונג, וואָס מאַכט אַזוי שווערער צו קריגן גוטע וועגן און אנדערע קאָמוניקאַציע מיטלען, גוטע שולען, און א. וו.

לעצטנס זיינען אָבער די פאַרמערס אויך אריין אין די רייען פון די אימיגראַנטן שונאים, און עס גייט כמעט ניט דורך קיין צוזאַמענפאַר פון וועלכער ס'איז פאַרמער אָרגאַניזאַציע, וואו עס זאָל ניט גענומען ווערן א שטעלונג, וואָס איז ניט גינסטיק צו איינוואַנדערונג בכלל, און צו קאַנטינענטאַלער איינוואַנדערונג בפרט. און עס איז געווען די פאַרמער רעגירונג פון אלבערטא, וואָס איז געווען די ערשטע, נאָך מיט א פאָר יאָר צוריק, צו יוגנדן זיך צו דער פעדעראַלער רעגירונג מיט דער פאָדערונג, אז מען זאָל ניט שיקן קיין אלבערטא קיין צענטראַל-אייראָפּייאישע אימיגראַנטן.

די ענדערונג אין דער שטעלונג פון די פאַרמערס קאָן דערקלערט ווערן מיט צוויי טעמים: ערשטנס, איז די קאַנקורענץ אויפ'ן תבואה מארק פון דער וועלט געוואָרן שאַרפער, און זיי האָבן מורא פאַר א צו גרויסער פאַר מער איינוואַנדערונג, וואָס קאָן פאַרגרעסערן די איבער-פּראָדוקציע, און, צווייטנס, איז עס ניט אויסגעשלאָסן, אז זיי זיינען געווארן פון דעם קלד-קלוקס קלעניש גייסט און וואָס כאַפּט ארום לעצטנס באַזונדערס די דאַרפישע געגנטן פון די פריירי פּראָווינצן.

און ס'איז דערפאַר א נייעס, ווען מען הערט א גוט וואָרט פאַר דעם צענטראַל-אייראָפּייאישן אימיגראַנט, און דוקא אויף א פאַרמערשן צוזאַמענקום, — ווי דאָס האָט פאַסירט לעצטע וואָך אויף דעם צוזאַמענפאַר פון די פאַראייניקטע פאַרמערס פון מאַניטאָבאַ, אין ברענדאָן, וואָס איז ווערט צו פאַרצייכנט ווערן.

דער צוזאַמענפאַר האָט זיך איינגעלאַך לכתחילה פאַרמאָסטן אָנצונעמען זייער א שאַרפע רעזאָלוציע קעגן דער צענטראַל-אייראָפּייאישער אימיגראַציע. ער איז געווען געגוינט צו באַשליסן צו גונסטן פון א קוואָטאַ פון פינף-און-צוואַנציק פּראָצענט פאַר די צענטראַל אייראָפּייאישע אימיגראַנטן, אין פאַרגלייך מיט דער איינוואַנדערונג פון בריטישע אימיגראַנטן פון ענגלאַנד און אמעריקע אין דעם באַטרעפנדיקן פאַרגאַנגענעם יאָר.

אָבער דאָ האָט זיך אריינגעמישט דער געוועזענער אימיגראַציע מיניסטער און דער איצטיקער סענאַטאָר, מר. פאָרק, — כאָטש מען האָט פון אים, לויט זיינע האַנדלונגען בעת ער איז געווען אָנפירער פון דעם אימיגראַציע דעפּאַרטמענט, דאָס ניט געקאָנט דערוואַרטן. ער האָט אָנגעוויזן, אז קאַנאַדע גוויטקט זיך נאָך אין דעם צענטראַל-אייראָפּייער, וועלכער איז דער איינציקער, וואָס קאָן אַנטוויקלען געוויסע שטרעקעס לאַנד, — די שטרעקעס, וואָס זיינען באַדעקט מיט וואַלד און פאָדערן גרויסע אָנשטייגונגען פון כחות זיי אָפּצורייניקן.

גוט כאָטש, וואָס מר. פאָרק האָט זיך אויף דעם איצט דערמאָנט. די "אימיגראַנטן אין פעלצלאַך" האָבן פאַרוואַנדלט אין פּראָדוקטיווע און בלי-ענדיקע געגנטן ריזיקע שטחים, וואָס וואָלטן אָן זיי פאַרבליבן ווילדערנישן נאָך דורות. קאַנאַדע מוז וויטער האָבן די אימיגראַנטן, אויב זי וויל זיך באַפרייען פון די ריזיקע ווילדערנישן וואָס זיינען נאָך פאַרבליבן, — מאָגן די אימיגראַנטן שונאים ווי קריצן מיט זייערע ציין.

דער אַרגומענט האָט זייער שנעל געוויזן אויף דעם פאַרמערס צוזאַמענפאַר, און די דראָסטישע רעזאָלוציע איז שטאַרק פאַרמילדערט געוואָרן, אין אָנקלאַנג מיט מר. פאָרקס דערקלערונגען. אין דעם איצטיקן מאָמענט, ווען מען רעדט שוין ביי אונז וועגן אן אימיגראַציע קוואָטאַ, לויט'ן אמעריקאַנער מוסטער, זיי וועגן אן אומפאַרמיידלאַכער זאַך, איז עס א געוויסס פונ'ם אימיגראַנטן פריינטלאַכן שטאַנדפּונקט, נאָר אזא ציזאַמענפאַר ווירקט ניט אויף דער דערנעענטערונג פון אזא סאָרט אימיגראַציע געזעץ.

האַנדלשאַפט און ברודערשאַפט

פרעמיער בראונלי, פון אַלבערטאַ, האָט די טעג געלאָזן וויסן פרעמיער ברעקען, פון מאַניטאָבאַ, אז זיין רעגירונג האָט באַשלאָסן צו קויפן די שטיינער פאַר דער נייער אַדמיניסטראַטיווער געבייודע פון דעם מינדאַל שטיין-האַקערייען, מאַניטאָבאַ, — אַנשטאָט צו קויפן זיי אין אינדיאַנאַ, ווי עס איז פריער געווען געפּלאַנט.

דאָס איז א קניף פון אן ערך פערטל מיליאָן דאָלאַר, — א באַדייטענדיקער מסחר פאַר מאַניטאָבאַ, וואָס וועט אין א געוויסער מאָס העלפן דאָ לייען די ארבעסלאָזיקייט פראַגע. דער באַשלוס פון דער אלבערטער רעגירונג וועט דאָ דערפאַר וואָרעם באַגריסט ווערן.

מיר דאַרפן אָבער ניט מאַכן דעם טעות צו מיינען, אז אלבערטאַ איז דערמיט אויסן געווען מאַניטאָבעס טובה און האָט געהאַט אור ארבעסלאָזיקייט. דער אמת איז, אז אלבערטער רעגירונג האָט לכתחילה בדעה צו קויפן די שטיינער אין אַמעריקע, — גלייך ווי אַמעריקע וואָלט ערשט ניט לאַנג ניט ארויפגעלייגט קיין הויכע טאַריפן אויף קאַנאַדער לאַנדווירטשאַפטלאַכע פּראָדוקטן, און גלייך ווי צו איר וואָלט ניט געהאַט קיין שייכות דער פאַטריאָטישער רוף צו קויפן, וואָס מען קאָן נאָר, אין קאַנאַדע גופא . . .

אָבער פרעמיער ברעקען האָט געקעמפט פאַר דעם באַשטעל. ער האָט געפאָדערט, אז מען זאָל כאָטש געבן מאַניטאָבאַ די געלעגענהייט פאַרצושלאָגן א קאָנטראַקט, אויף א קאָנקורענץ באַזיס.

און אָט דער "קאָנקורענץ באַזיס" איז אפנים די דערקלערונג פאַר דער פאַטריאָטישער האַנדלונג פון דער אלבערטער רעגירונג. אנב פאַרגעסט ניט פרעמיער בראונלי צו דערמאָנען אין זיין ברייוו צו פרעמיער ברעקען, אז ער זאָל למען השם ניט פאַרגעסן צו העלפן שאַפן א ברייטן מאַרק פאַר אלבערטער קוילן אין מאַניטאָבאַ . . .

די אונטערשטע שורה איז, אז אין האַנדלשאַפט איז קיין גוט-ברודערשאַפט ניטאָ. אין "פאַטריאָטיזם" און אַנדערע הויכע סענטימענטן זיינען דאָ ווירקזאַם נאָר דאָן, ווען ס'איז דאָ א גינסטיקער "קאָנקורענץ באַזיס". און, אויב אלבערטאַ וויל א ברייטערן מאַרק פאַר אירע קוילן אין מאַניטאָבאַ, וועט זי בעסער טאָן נאָכצוקומען דעם דאָזיקן "קאָנקורענץ באַזיס", איידער אפעלירן צו די געפילן פון דער מאַניטאָבער רעגירונג.

ווען דער רעגן גייט

(א בריוו פון לאָס-אַנדזשעלעס)

פון מ. שאַליט

א גאַנץ יאָר וואָרט לאָס-אַנדזשעלעס מיט אומגעדולד אויף די טעג פון ווינטער, ווען די גוטע רעגנס קומען צו באַזעטיקן אין באַפרוכטבאַרן די האַרשטיקע און לעבנדיקע ערד, אום זי זאָל געבן "ווייטען צו דעם זייער און ברויט צו דעם עסער".

לאָס אַנדזשעלעס לינט ביי דעם ברעג פון ים און ווי דער לענגראַרישער טאַנטעלאָ, ווערט די פאַרשמאַכט פון דאָרשט, דורכ'ן זומער שלעפּט די זון אַרויס די פייכקייט פון ים און דער ווינטער טראָגט עס אַוועק ערגעץ ווייט. "בעק איסט", ווי זיי זאָגן דאָ, און מיר מוזן וואַרטן אויף דעם חסד פון די וואָלקנס, וועלכע טראָגן זיך אַן פון די ווייטע לענדער אויבער'ן ים אום צו קריגן אונזערע נויטיקע רעגנס.

געוויינלאַך קומען די רעגנס באַלד נאָך "גשם בענשן". גלייך נאָך די ימים טובים, נאָר הושענה-רבה און שמיני עצרת, ווען מען לייגט איין די וועלט פאַר די מים — וואַסער, דערמאָנענדיק דעם זכות פון אַלע צדיקים וואָס זיינען געווען גוט צו גאָט און צו זיין פאָלק, קומט דער נאַסער חודש חשון, ווען עס עפענען זיך א "שערי שמים" — די טויערן פון הימל, מיט דעם שליסל וואָס געפינט זיך נאָך אין נאָט'ס האַנט, אין דער רעגן גייט . . . אַמאָל גייט ער שטאַרקער, אַמאָל — שוואַכער, אָבער ער גייט.

ווען דער רעגן גייט דאָ, גייט ער זייער נעלאַסן. ער גייט ניט מיט רוגזה, מיט קנאַקנדיקע דונערן און פייערדיקע בליצן, ווי אין אַנדערע פלעצער. ער קומט דאָ אַן גאַנץ רואיק, וואַשט ארום אַלע פון לאַנגן זומער פאַרשטויבטע הייזער, גיסט אָן פאַמעלאַך אַלע ליידיקע רעזערוואָאַרן, דרינגט אריין טיף אין דער געעפנטער מוטער-ערד, און אַלעס ווערט באַלעבט אין באַפרישט ווי נעהערוק . . . אזוי קומט ער איינציק מאָל דורך דעם פיר-מאָנאַט לאַנג רעגן סעזאָן ביז עס פילן זיך אויס ביי ניטיקע צוועלף-רייצן אינטשעס פון באַוואַסערונג.

הייז'אַר האָט זיך אָבער דער רעגן פאַרשפּעטיקט צו קומען. אָט קלאַפּט שוין דער "ניינצן—דרייסיק" אין טיר און עס איז נאָך אַלץ טרוקן. עפּעס האָט דורכגעשפּרייצט אביסל בעפאָר יום-טוב, און "נאָמאָר!" . . . שוין איינציק מאָל האָט דער וועטער נביא אָנגעזאָגט דורך די פייפערס אז דער רעגן קומט. ער טראָגט זיך פון דער קאַלטער אַלאַסקאַ, פון די ווייטע ים ברענגט, און יעדער מאָל איז עס געווען אן אנטוישונג . . . יעדעס מאָל האָט ער עפּעס אן אנדער אויסרייד פאַר ניט קומען אהער: דאָס האָט אים דער ווינט פאַרקערעוועט אָן א זייט, און דאָס האָט אים די קעלט פאַרוואַנדלט אין א שניי-ווייס ערגעץ אין די בערג, — אַלץ גוטע תירוצים נאָר קיין וואָרעם קאָן מען דער-מיט ניט קאָכן . . . און דאָ שטיינען די ווייזנערטענער און די סעדער, די עלדער און די וועלדער און זאָגן אַלץ: "נו, וואָס וועט זיין?!" . . . פייערן האָבן דער-ווייל פאַרניכטעט דעם בעסטן טייל פון די וועלדער אין פון דעם קלענסטן פונק פלאַקערט זיך פאַנאַנדער א געפערלאַכע שריפה אין די בערג און אין די וועלדער און מען שלעפּט צוזאַמען טויזנטער מענשען עס אויסצולעשן.

אין ארץ-ישראל, אָדער אפילו, לחבריל, אין רוסלאַנד אַמאָל, וואָלט מען שוין ביי אזא צושטאַנד נאָר ניט געשוויגן. מען וואָלט זיך באַלד געגומען צו די אויסגעפּרובירטע מיטלען פון תפילה, תשובה און צדקה; מען וואָלט זיך געקליבן אין די געבעט-הייזער און מען וואָלט געגאַנגען מיט געזאַנגען איבער די פעלדער; מען וואָלט געוויינט און געמאַכט דעם הימל וויינען און דער רעגן וואָלט ניט נאָר געגאַנגען, נאָר — געגאָסן! אזוי, אז אַפּטמאָל פלעגט מען דאַרפן זאָגן א ספּעציעלע תפילה, אז דער רעגן זאָל אויפהערן . . .

דאָ איז אָבער אנדערש. ערשטנס, ווער מען גייט עס אָן וואָס דער רעגן גייט ניט? מען ווערט שוין אזוי צוגעוואוינט צו די שיינע, מילדע וועטערן, אז מען בלינקט שוין נאָר ניט נאָכ'ן רעגן. און, צווייטנס, אז עס קומט צו תפילה טאָן, איז אן אויסגליך: די וועלכע עלטערע אידן וואָס גייען אויף זייערע אין שול, טראָגן שוין אויף זייערע אויסגעריבענע פּייעס אַלע צרות פון כלל ישראל. זיי מוזן אויפהאַלטן די שולן מיט א מנין, דריי מאָל א טאָג; זיי מוזן לאָזן הערן דעם "קול יעקב" ביים ראָוונען; זיי דאַרפן זיין דאָ געבער, די קלייבער און פאַרוואַרנער פון אַלע צדקות. בענשן לולב, שלאָגן הושענות, זיצן אין סוכה און עסן מצה. אַלעס, אַלעס, פאַלט אויף זיי. דאַרפן זיי אויך בעטן אויף א רעגן? . . . די יונגע, זיי זיינען, נעבאַך, אַפּ מיט אידישקייט און ראָוונען. אז זיי קריכן דורך דעם "קריש" מיט'ן "יזכור" מיט דער הילף פון ענגלש — איז א פייניקייט פון זיי, קאָנט איר פון זיי ניט דערוואַרטן, אז זיי זאָלן זאָגן די "תפילות נשמים" וואָס איז מייסטנס מיט קליינע אותיות, געדרוקט, און אָן נקודות, דערצו...

די גוים זיינען אביסל בעסער אָפּ פון אונז, אין דער הינזיכט. אָבער אויך זיי האָבן אַפּטמאָל בילכערע און מער פריילאַכערע פלעצער, ווי אין קלויסטער. לייענען א פייפער, כאָפּן פרישע לופטן, ריידן פּאָליטיק און פיל אַנדערע נויטיקע זאַכן, וואָס מען קאָן עס טאָן נאָר אין זונטאָג, ווען דער טאָג איז שיין. די זון שיינט און מען קאָן הנאה האָבן פון לעבן. דאַרפן זיי בעטן אויף רעגן? ! בלייבט איבער דער אויסער פאַרמער און גערטנער ביי וועמען דער רעגן איז א פראַגע פון לעבן. איז ער שוין אָבער אזוי פאַרזאָרגט און פאַרנומען מיט זאָרגן פון טעפּעסעס, רענט און שוועריע ארבעט, אז אנשטאָט תפילה טאָן שפּייט ער אויס זיין טאַבעקע-קייעכע און זאָגט ארויס א זידל וואָרט אָדער א קללה אויף דעם אָדרעס פון דעם זון און דער מאָמען און גייט כאַפּן א גוטן דרימל אונ'ם בערן פרייען הימל.

און דערווייל ווערן די טריקעניש אַלץ מער פאַרשטאַרקט. עס איז טרוקן אין אַלע דורך דעם "קריש" מיט'ן "יזכור" מיט אַלץ שטאַרקער פון טאָג צו טאָג. מען בראַכט און מען שטעכט. מען שיסט און בלוט פאַרגיסט זיך אַלץ פאַר דאָס טייער ערע ביסל געטראַנק. אין רוסלאַנד איז אַמאָל געווען א "אידישע פּראַגע" און דאָ איז די "ספּיריטיזשע פּראַגע". רק מען כאַפּט, מען פאַרשפּאַרט, טויזנטער לעבנס ווערן צעקראַכן אין די פאַרברענכס, ווערן פאַרמערט און פאַרגרעסערט, און פון דעם פּאָליסמאַן מיט דעם פּרעזידענט, זיינען אַלע ביזיי מיט פאַרשטאָרקערן דאָס טריי קעניש אין לאַנד.

יאָ, דער רעגן גייט, ערגעץ אַנדערש, אָבער ניט דאָ. דאָ איז שיין און טרוקן...

"עם-הספר" גייט פאַראויס

(א בריוו פון ארץ-ישראל)

פון ש. שווארץ

דאָס לאַטיינישע שפּריכוואָרט "אין צייט פון קריג שווייגן די מוזן" פּאַסט זיך ניט צו די אידן, דעם "עם הספר"; באַזונדערס נישט אין ארץ-ישראל. ניט קוקנדיק דערויף וואָס שוין עטלאַכע חדשים לעבן מיר דאָ אין א "קרינס-צייט" וועלכע האָט זיך איינגעלאַך אָנגעהויבן נאָך אין מאַנאַט יולי, פאַר די גרויסע געשעענישן; ניט קוקנדיק אויף דער פּאַליטישער און געשפּאַנטער לאַגע, ווערט די קולטורעלע אַקטיוויטעט ניט שוואַכער אין קלענער. ארץ-ישראל, אַלס נייסטיקער, און ספּעציעל ליטעראַרישער צענטער גייט זיך איר וועג אומגעשטערט. מ'קאָן אפילו זאָגן, אז די ליטעראַרישע אַרבעט איז געוואָרן אינטענסיווער פאַר דער לעצטער צייט.

די פילע העבראיישע פאַרלאַגן פּראָדוצירן ביכער מאַסנווייז. "חכיר", "אמנות" "מצפה", די "שטיבל" אַפּטיילונג פון ארץ-ישראל און די קלענערע פאַרלאַגן האַלטן אין איין דרוקן נייע ווערק פון אָריגינעלע און סיי איבערזעצונגען. לאָ מיר זיך צוערשט אָפּשטעלן אויף די לעצטע.

"מצפה", דער יונגער העבראיישער פאַרלאַג וואָס אין אַנערגעדעט געוואָרן דורך געוועזענע לעגיאָנערן פון אַמעריקע, האָט פאַרענדיקט די עפנטלאַכונג פון דר. הערצל'ס "טאָגביכער", זעקס בענדער אין העבראיישע. דאָס איז געווען די בעסטע מתנה וואָס מיר האָבן דאָ געקראָגן אין משך פון יאָר 1929. הערצל'ס ציוניס-טישער לעבן פאַר'ן ציוניסטישן אידעאַל קאָן מען אַמבעסטן פאַרשטיין אין פילן דורך זיינע מייסטערהאַפטע "טאָגביכער" וואָס זיינען געווים זיין וויכטיקסטע ליטעראַרישע שאַפונג. אין די טאָגביכער זעען מיר פאַר זיך בולט'דיק הערצלען דעם מענש, דעם קינסטלער און מער פון אַלעמען הערצלע'ן דעם פּאָליטיקער. איצט, ווען ס'נייט אַן גראַדע אין ארץ-ישראל אזא העפטיקער אידעאַלאָגישער שטרייט ארום הערצל'ס ירושה; איז די דערשיינונג פון די "טאָגביכער" אין העבראיישע, אין דער שפּראַך פון דעם ארץ-ישראל'קיקן אידענטום, אודאי א "דבר בעתו".

מיט גרויס אינטערעס איז דאָ אויף אויפגענומען געוואָרן דאָס צווייטע פונ'ם דעמאָנסטעלע ווערק וואָס "מצפה" האָט נאָך וואָס אָפּגעדרוקט אין א העבראיישער שער איבערזעצונג, די "עראינערונגען" וועגן מאַקס נאָרדאָו, הערצל'ס נאָענטסטער פריינט און מיטהעלפער. דעם מאַטעריאַל פאַר דעם ווערק האָט מאַראַם נאָרדאָו גע-פונען אין די פילע נאָטיצן און בריוו לעטער וועגן אַרבעלינ באַשטימט פאַרבליבן נאָך נאָרדאָו'ס טויט אין זיין קאַבינעט. אָבער מען מוז צוגעבן, אז די מאַטעריאַלן זיינען גלעט צענדיק באַאַרבעט געוואָרן, און דאָס בוך מאַכט א געוואַלדיקן רושם. ס'איז א יום טוב פאַר יעדן העבראיער צו האָבן דאָס בוך אין דער גוטער איבערזעצונג פונ'ם יונגן און באַנאַבטן פּאָעט י. ליכטענבוים. נאָרוי'ס שטאַרקע און טעמפּעראַמענטפולע פּערזענלאַכקייט, זיין טיפער אידעאַליזם, זיין איבערגעבנהייט דעם אידישן פאָלק, זיין קאַמף פאַר'ן אמת, פאַר יריד, פאַר גערעכטיקייט — אַט דאָס אַלעס שפּיגלט זיך אָפּ אין הארמאָנישע פאָרמען אין די "עראינערונגען".

"דביר" זעצט פאָר זיין פילפאַכיקע פאַרלעגערישע טעטיקייט. ער האָט לעצטנס ארויסגעגעבן אין העבראיישער אויסגעגעבן שלום אש'ס "די מוטער", דאָס קלאַסישע ווערק וואָס איז אן אמת'ע אָפּאָטעאָזע פון דער אידישער פרוי, און א נייעם באַנד שלום עליכמ'ס ווערק, נעמלאַך, זיינע קאָמעדיעס, אין דעם פייענעם קאָוויטש, וועלכער האָט זיך שוין לאַנג קונה שם געווען מיט זיין באַאַרבעטן שלום עליכמ'ן אין העבראיישע. צווישן די קאָמעדיעס געפינט זיך אויך "האוצר" וואָס די "חבימה" שטעלט איצט פאַר אין איר העבראיישן טורנע צוזאַמען מיט "כתר-דוד".

"דביר" האָט אויך געדרוקט פּראָפעסאָר יוסף קלויזנער'ס ווערק אין דרייען בענדער (פיר ביכער) וואָס אַנטהאַלט קריטישע ארבעטן קלעקן וועגן דער נייער העבראיישער ליטעראַטור. ס'איז אין אמת'ן מער ווי פּשוט'ע ארטיקלען; מיר האָבן דאָ פאַר זיך גאַנצע מאָנאָגראַפיעס, ווי למשל, וועגן ביאַליק'ן אָדער טשערניכאָווסקי'ן. קלויזנער איז א גלענצענדיקער קאָמענטאַטאָר פון ליטעראַטור, און ס'איז קיין ספק ניט, אז יעדער העבראיישער לעזער אָבער מער פון אנדערע, אונזער יוגנט, וועט לייענען די ארטיקלען מיט דעם גרעסטן פאַרגעניגן. אונזערע שיילערס און שילערנס געפינען דאָ דעם בעסטן שטאָף צו לערנען אין צו פאַרשטיין דער העבראיישע ליטעראַטור פון הייגנטקען און פון פרויערדיקן דור.

"דביר" האָט אין דער זעלבער צייט ארויסגעגעבן צענטליקער ביכלאַך פאַר יונגווארג און אַנטהאַלט דערציילונגען אין לידער פון אונזערע בעסטע שריפטשטעלער, אויף דעם פאַרשטאָרבענעם דר. שמחונ'ס אידישע נעשיכטע (צווייטער באַנד, און א רייע ווערטער ביכער.

ספּעציעל פאַר דער יוגנט באַשעפטיקט זיך דער פאַרלאַג "אמנות" וואָס געפינט זיך אין תל-אביב, וואו ס'געפינען זיך כמעט אַלע אונזערע פאַרלאַגן. "אמנות" האָט לויט'ן פאַרשלאַג פונ'ם וועד החינוך, אָנגעהויבן א נייע שריעט ביכלאַך מיט'ן אַלגעמיינעם נאָמען "מגלות" וואָס זיינען באַשטימט פאַר דער שול יוגנט. דער אינהאַלט פון די ביכלאַך, וואָס זיי-ער צאָל איז שוין ארבער זיבעציק, איז הערכסט פאַרשיידנאַרטיק. מיר געפינען דאָ בלעטערישקייט פון די בייידע קלענערע פּראָווינץ-שטעט. אויך דערזשיינט האָט אין די לעצטע חדשים געהאַט צו פאַרציכענען א גרויסע מאַס פון טעטיקייט, קאָלנאַרי לייגט גרויס האָפענונג אויף דעם נייי-דראַראַנזירטן ברענטש, און לויט די באַריכטן פון א דעלעגאַט, איז צו דער וואַרטן אז אין העבראיישער עלעמענט פון די געוועזענע תלמידים פון דער דאָרטיקער תלמוד תורה וועלן אריינבריינגען נייי לעבן אין יענעם ברענטש. אָבער מערק-ווערדיק, דר קלענערע פונקטן אין די פאַרווארפענע שטעטלאַך ציינן אַרויס גרויסן אינטערעס און גוואַלדיקע התלהבות אין דער יוגנט באַוועגונג. ווען ס'איז דיסקוטירט ווערן געוואָרן די פראַגע פון ארויסשיקן אָרגאַניזאַטאָרן און רעדנער אין די קלענערע ערטער מיקומות, האָט מען זיך געקענט שטעלן די פראַגע, פאַרוואָס זאָל ניט זיין פאַרקערט, זאָלן די קלענערע ערטער ארויסשיקן פּראָפּאַגאַנדע פאַר די גרעסערע שטעט? ווען מעלוויל, עסטעוואַן, מעלגעווען אנוועזנד א גרויסע מאַסע פון דער אידישער באַפעלקערונג.

די זיצונגען פון דער קאָנפערענץ

2 טעג האָבן אָנגעהאַלטן די זיצונגען פון דער קאָנפערענץ. ס'איז געווען א נחת רוח זיך צוצוהערן צו. די אַלע פאַרהאַנדלונגען וואָס האָבן זיך געפירט עכט פאַראַלאַמענטאַריש; באַריכטן, דעבאַטן, רעזאָלוציעס, זיצונגען פון פאַרשיידענע קאָמיסיעס, הכל מכל. כל פון אן אמת'ן פאַראַלאַמענט. ס'איז א פריילאַכע דערשיינונג אז א שטאָלץ פאַר דעם קאָנאַרער אידנטום אז אונזער יוגנט איז איבערגעגעבן צו אונזערע אידעאַלן מיט'ן גאַנצן "האַרץ". באַזונדערס ווען מען נעמט אין אַכט, אז דאָס קליינע הייפעלע אידן, צעזייט און צעשרייט אויף דעם גרויסן שטח פון די פּרייריס; אָפּגעריסן און טויזנטער מיילן ווייט פון די אידישע צענטערן, זאָל זיין אין נייסט פאַרבונדן מיט דר אַלע אידעלע שטרעבונגען פון גאַנצן כלל ישראל. כמעט אַלע דעלעגאַטן האָבן באַטאָנט, אז די אויפגאַבן פון דער ארגאַניזאַציע זיינען מייסטנס קולטורעל-דערציערישע, אינ'ם גייסט פון מאָדערנעם נאַציאָנאַל-ציוניסטישן אידעאַלן.

לויט די אָפּגעגעבענע באַריכטן צייגט זיך ארויס אז די שטאַרקסטע און פּראָדוקטיווסטע ארגאַניזאַציעס זיינען די פון סאַסקאַטון און די פון ערמאָנטאָן, ווייניר פּשוט'ע ארטיקלען; מיר האָבן דאָ פאַר זיך גאַנצע מאָנאָגראַפיעס, ווי למשל, וועגן ביאַליק'ן אָדער טשערניכאָווסקי'ן. קלויזנער איז א גלענצענדיקער קאָמענטאַטאָר פון ליטעראַטור, און ס'איז קיין ספק ניט, אז יעדער העבראיישער לעזער אָבער מער פון אנדערע, אונזער יוגנט, וועט לייענען די ארטיקלען מיט דעם גרעסטן פאַרגעניגן. אונזערע שיילערס און שילערנס פון פאַרשיידענע קאָמיסיעס, הכל מכל. כל פון אן אמת'ן פאַראַלאַמענט. ס'איז א פריילאַכע דערשיינונג אז א שטאָלץ פאַר דעם קאָנאַרער אידנטום אז אונזער יוגנט איז איבערגעגעבן צו אונזערע אידעאַלן מיט'ן גאַנצן "האַרץ". באַזונדערס ווען מען נעמט אין אַכט, אז דאָס קליינע הייפעלע אידן, צעזייט און צעשרייט אויף דעם גרויסן אינטערעס און גוואַלדיקע התלהבות אין דער יוגנט באַוועגונג. ווען ס'איז דיסקוטירט ווערן געוואָרן די פראַגע פון ארויסשיקן אָרגאַניזאַטאָרן און רעדנער אין די קלענערע מקומות, האָט מען זיך געקענט שטעלן די פראַגע, פאַרוואָס זאָל ניט זיין פאַרקערט, זאָלן די קלענערע ערטער ארויסשיקן פּראָפּאַגאַנדע פאַר די גרעסערע שטעט? ווען מעלוויל, עסטעוואַן, מעלגעווען אנוועזנד א גרויסע מאַסע פון דער אידישער באַפעלקערונג.

די ציוניסטישע פראַקציע אין דער קאָנפערענץ האָט אויסגעלייגט אַ גאַנץ פּروגראַם פון אַרבעט אין דער צווישן-צייט, אַזוי ווי אויפבויען אַ נייע ווילע פון אַרבעטער-הייזער, אויפבויען אַ נייע שול אין תל-אביב, אויפבויען אַ נייע שול אין יעראוזאַלעם, אויפבויען אַ נייע שול אין טיבעריאַס, אויפבויען אַ נייע שול אין צפת, אויפבויען אַ נייע שול אין חברון, אויפבויען אַ נייע שול אין מגדל, אויפבויען אַ נייע שול אין אַלמאַנאַ, אויפבויען אַ נייע שול אין אַלמאַנאַ, אויפבויען אַ נייע שול אין אַלמאַנאַ

אונטער א פאלשער מאסקע

א העכסט סענסאציאָנעלער ראָמאַן פון איבערגעבנהייט און באַטרוג, פון ליבע :: :: און האס :: :: פון ש. ל.

(פארטזעצונג)

און וויפיל ערנאר האט גערעדט און געבעטן און געפרעגט איז אלעס געווען אומזיסט. דער לארד האט זאגאר ניט געוואלט ענטפערן.

"דער גאווערנאר, לארד אוועלינג, איז פאר מיר א רעטעניש", — האט ערנאר צו זיך געטראכט, אלס ער האט פארלאזן דעם פאלאץ און איז געגאנגען דורך דעם פארק צום בוים, אן וועלכער זיין פערד איז געווען צוגעבונדן.

פלוצלונג האט ער געהערט א ווילדעשפרייט און צוזאמענגעזוינען, און ביי יעדער באוועגונג האט זיך פארענדערט די פארב פון די שופן - הויט : באלד איז עס געווען טונקל - רויט, באלד בלוי און באלד בראונז פארב.

דער פערד האט זיך געווערט מיט דער גאנצער קראפט פון פארצווייפלונג, אבער קענן די ריזן - קרעפטן פון דער שלאנג איז ער געווען אנטכיק.

אויף דעם ליארם און דעם טומל זיר־נען זיך צוזאמענגעלאפן אלע מענשן פון דעם פאלאץ, און אויך דער גאווערנאר איז געקומען, און אויף אלעמענס פניס'ר האט זיך אָפּגעשפּיגלט נייגערייקייט און אנגסט, אבער אלע זיינען געשטאנען פון סטע שלאנג, און דערצו איז עס נאך געווען איינע פון די גרעסטע אין איר ארט.

עס איז געווען א שווידרהאפטער, און אין דער זעלבער צייט א פרעכטיקער אנבליק.

דער קערפער פון דער שלאנג האט געשימערט אין אלע פארבן. אויף זיין קאפ, אין וועלכן עס האבן אזוי ווי צוויי דיי־מאנטן געברענט די קליינע אויגן, ער האט נעהאט א טונקל רויטע קאם. פון זיין גוואלטיקן מויל אין וועלכן עס האט זיך ארומגעדרייט די צעטיילטע שפיצן צונג, זיינען געפאלן שטיקער שוים. די רינגען פון זיין קערפער האבן זיך אויס־געשפרייט און צוזאמענגעזוינען, און ביי יעדער באוועגונג האט זיך פארענדערט די פארב פון די שופן - הויט : באלד איז עס געווען טונקל - רויט, באלד בלוי און באלד בראונז פארב.

דער פערד האט זיך געווערט מיט דער גאנצער קראפט פון פארצווייפלונג, אבער קענן די ריזן - קרעפטן פון דער שלאנג איז ער געווען אנטכיק.

ערנאר האט געצילט. עס איז ניט גע־נוג צו זיך צוזאמענגעלאפן אלע מענשן פון דעם פאלאץ, און אויך דער גאווערנאר איז געקומען, אויף אלעמענס פניס'ר האט זיך אָפּגעשפּיגלט נייגערייקייט און אנגסט, אבער אלע זיינען געשטאנען פון ווייטן. יעדער האט געוואוסט, אז דער שלאנג איז די געפערלאכסטע און בלוט־דארשטיקסטע פון אלע וגילדע חיות.

ערנאר'ס ערשטער געראנק איז געווען צו רעטן זיין טרייען פערד, אבער ווי זאל ער דאס מאכן ? ער האט געוואוסט, אז דער שופן קערפער פון דער שלאנג איז געשיצט פון יעדער קויל, איבער־הויפט פון דער קויל פון א רעוואלווער.

די הערן פון פאלאץ האבן אים צוגע־רופן, און אים געזאגט אז ער זאל וואס שנעלער אוועק פון זיין פלאץ ווייל ער איז אין געפאר פון דער שלאנג.

ערנאר איז צוגעלאפן צו איינעם פון די הערן און האט א כאפ געטאן פון אים זיין ביקס.

— אומזיסט איז אייער מי, מר. העלם, — האט דער גאווערנאר צו אים גע־זאגט, — די קויל פון א ביקס קאן טויט־טן אן אנאקאנדא, נאר ווען מען טרעפט איר אין די געהירן, אבער אזוי ווייט גרייכט אייער קונץ אויף ניט. דאך צו וואס ערגערט איר זיך אזוי שטארק ? איך וועל אייך געבן דעם בעסטן פערד פון מיין שטאל, נאר שטערט ניט דעם גרויזאמקטיקן שוישפיל וואס איך זע ערשט צום צווייטן מאל.

העכסטנס, אין צען מינוטן וועט דער פערד זיין טויט, און דאן קאן מען זע־ען ווי די אנאקאנדא פארשלינגט אים אינגאנצן.

אבער ערנאר האט אים גארניט גע־הערט, ער האט געכאפט די ביקס און איז געלאפן צוריק אזוי נאענט, אום צו זיין זיכער צו טרעפן אין ציל.

— ער איז פארלארן, — האט דער גאווערנאר געמורמלט, און אויך אלע אי־בעריקע זיינען געווען מיט דער זעלבער מיינונג. פלארענס איז געשטאנען אן א זייט און האט געוויינט.

ערנאר האט געצילט. עס איז ניט גע־ווען לייכט צו טרעפן אין ציל, דען די שלאנג האט אן אויפהער באוועגט איר קאפ.

אבער ענדלאך האט ער אפגעוואַרט א גינסטיקן מאָמענט און דאן האט דער שאס געקראכט.

דער קאפ פון דער שלאנג האט א שפרונג געטאן און נאכהער האט עס זיך אראָפּגעלאָזט צו דער ערד.

די רינגען זיינען פלוצלונג געווארן אויסגעצוינן, און די פארשווינדענע פרעכ־טיקע פארבן פון דער הויט זיינען פאר־וואנדלט געווארן אין שמוציק גרוי.

אלע זיינען יעצט צוגעלאפן און האבן גראטולירט ערנאר'ן מיט זיין מוט און קונסט און פלארענס אויגן האבן גע־שטראלט פון גילק.

ערנאר האט באפרייט זיין פערד פון דער שלאנג, אבער דער פערד איז געווען אזוי שואך, האס ווען פארן אויף אים האט ניט געקאנט זיין קיין רייד, אבער איבערלאזן אים דא אליין, האט ער אויף זיך צו טרעגן דאס הויט פון דער שלאנג, אן פארבלייבן דא אין דעם גאר־ווערנאר'ס פאלאץ א פאר טעג ביז דער פערד וועט איינגאנצן געזונט ווערן.

די דאזיקע דערקלערונג פון ערנאר'ן, האט געבראכט נייע פרייד אין דער גע־זעלשאפט, און עס איז באשלאסן געווא־רען זיך צו אסווירן אזוי גוט ווי עס איז נאר מעגלאך.

פלארענס איז מיט דעם באשלוס פון ערנאר'ן געווען העכסט גליקלאך און האט באשלאסן זיך צו באנוצן מיט דער גע־לעגנהייט.

דורך א יונגן אינדישן דינער האט זי אים צוגעשיקט א צעטעלע, אז ער ווערט דערוואַרטעט אין אוונט ווען א זייער וויכטיקער אנגעלעגנהייט אין דעם פא־וויליאָן, וואס האט זיך געפונען אין דער זייט פון דעם פארק.

דער ברוטו איז געווען אן א נאמען, און ערנאר האט ניט געוואוסט ווער עס האט אים עס געשיקט, ערנפאלס האט ער באַ־שלאסן צו גיין אהין.

דער וועג פון פאלאץ צום פאוויליאָן איז געווען א לאנגער און דער אוונט איז געווען א טונקעלער, אבער ערנאר'ן האט עס ניט אָפּגעהאלטן און ער איז געגאנגען זעען דעם אומבאקאנטן שרייבער פון דעם בריוו. ווי איבעראשט איז ער אבער גע־ווארן, אלס אריינקומענדיק אין דעם פא־וויליאָן איז פלארענס אים געלאפן אנט־קעגן, האט אים אומגעארמט און האט אים אָנגעהויבן קושן.

א טיפן עקל האט אָנגעכאפּט ערנאר'ן פאר דער דאזיקער שיינער מיידל, וועל־כע ער האט ערשט איצט דערקאנט אלס פאַרראַרבן. דען ווי טיף אן אנשטענדיקע מיידל זאל ליב האבן, וועט זי דאך ניט ארויסווייזן איר ליידנשאפט אויף אזא מין ארט.

ער האט זיך ארויסגערייט פון אי־רע אומארמונגען, און האט געוואלט ארויסגיין, אבער זי האט אים פארשטעלט דעם וועג.

זי האט אָנגעהויבן שילדערן פאר אים איר ליבע און האט געוויינט, בעטנדיק אים אז ער זאל מיט איר דא פארבליי־בען. עס האט פאר אים אין דעם דאזי־קען אויגנבליק געשוועבט דאס בילד פון זיין יונגט געליבטער, די ריינע, און די איידעלע העלען, און מיט פאראכטונג האט ער צוריקגעוויזן פלארענס ליבע.

די פאראכטונג, דער עקל, האט דער שיינער און פארדארבענער מיידל גע־מאכט ווילד, און אויסשרייענדיק צו אים, אז ער זאל זיך היטן פאר איר ראַכע, אין זי ארויסגעלאָפן פון פאוויליאָן און האט זיך געלאָזט לויפן צום פאלאץ.

איר פלאן איז שוין געווען פארטיק. זי האט אויפגעוזוכט דעם אָפיצער בורטאן, וועלכער איז אין איר ווירקלאך געווען פארליבט, און האט זיך פאר אים באַ־קלאגט, אז מר. העלם האט איר פארגארט אין פאוויליאָן און געוואלט איר פאר־גוואלטיקן, נאר זי האט זיך קענן אים גערעגלט מיט אירע לעצטע קרעפטן און האט זיך קוים גערעטעוועט פון שאנדע.

דער פארבלענדער אָפיצער איז גע־ווארן פלאס פייער. — איך שווער דיר ביי מיין לעבן, טייערע פלארענס, — האט ער צו איר געזאגט מיט א פייער־לאכער שטימע, — אז איך וועל נעמען בלוטיקע ראכע, ער מוז מיט מיר דועלירן, דען נאך אזא פארברבען קענן דיר איז איינער פון אונז איבעריק אויף דער וועלט — אדער איך אדער ער.

ערנאר האט אונטערדעסן זיך אויך צוריקגעקערט אין פאלאץ מיט דעם פעסטן באשלוס וואס שנעלער אוועקצו־פאָרן פון דאנען. ער האט ניט געקאנט פארטראגן דעם גערעאנק צו זיין מיט פלא־רענס אונטער איין דאך, און איבערהויפט נאך דיר צו באגעגענען זיך מיט איר.

אלס ער האט געוואלט אריינגיין צום גאווערנאר אום צו נעמען פון אים אָפּ־שייד, האט דער אָפיצער בורטאן אים פארשטעלט דעם וועג. דער יונגער אָפי־צער איז געווען בלאס און זיינע אויגן האבן געפינקלט.

— איר זייט א שורקע, — מר. העלם! — האט ער געזאגט מיט א שניידענדער שטימע, — איר האט געוואגט צו באַ־ליידיקן פריילין פלארענס ! — איך האף אז איר וועט ניט זיין קיין פייגלינג און איר וועט פארטיידיקן אייערע האנדלונ־גען. מיט וואס אין האנט פארלאנג איך ראכע פאר דער באליידיקטער דאמע.

ערנאר איז געווארן ווי פארגליווערט פון איבערראשונג. ער האט פארשטאנען, אז פלארענס האט אים פאר'מסור'ט, אבער איר ניט געקומען אויפ'ן נערענק וואס פאר א שענדלאכן ליגן זי האט דערציילט אויף אים.

ער האט זיך קאלט פארנייגט פאר'ן אָפיצער און האט געענטפערט : — איך וועל דערוואַרטן אייערע עדות ביז מאר־גען נאכמיטאג ביי מיר אין לאנגער.

מיט די ווערטער איז ער אריין צום גאווערנאר. האט פון אים אָפּשייד גענו־מען, און אויף פון דער איבעריקער גע־זעלשאפט און איז אוועקגעפאָרן אויף זיין פערד.

— וואס פאר א קאמישע וועלט, — האט ער געטראכט, און אויף זיינע ליפן האט זיך באוויזן א שמייכל. ווען איך וואלט מיט לעטרים'עס ליידנשאפט דער־פילט און גענומען איר ערע, וואלט זי זיך אין־"ערע" ניט געפילט באליידיקט. אזוי אבער ווי איך האב איר געשוינט און איר איבערגעלאָזן איר ערע, וואלט זי דערפאר מיר פארברענט אויפ'ן פייער.

קאפיטל 56

א מערקווירדיקע הייראט

אויפ'ן "פאלאר שטערן" איז עס צוק־נעגאנגען זייער פריילאך.

אין דעם שפיז זאל פון שיף זיינען געשטאנען לאנגע טישן באדעקט, ארום וועלכע עס זיינען געזעסן די קאיוטע פא־סאזשירן און די העכערע שיפס - באַ־אמטע.

עס איז געווען א דאפלטע שמחה, עס איז געווען א דאפלטע פארלאבונג. דער אלטער בארא'ן פון לאנג און זיין "ווייב" האבן געמאכט תנאים מיט דער מוטער און טאכטער מאראיני.

דאס איז געווען א זעלטענע פאסירונג און די געסט האבן זיך גוט אסווירט. פי־לע האבן געהאלטן רעדעס, און אויף דער חתן, דער אלטער בארא'ן לאנג, האט גע־האלטן א רעדע, וואס איז אויפגענומען געווארן מיט דונערדיקע אפלאָדיסמענטן.

נאר איינער איז געזעסן ביי א ברעג טיש שטיל, מיט א בלאסן געזיכט און מיט פינקלדיקע אויגן. ער איז געווען א פארטוגעזער, און האט געהייסן מאנו־קא דעל טארא.

די גאנצע צייט וואס ער איז געפארן אויפ'ן שיף, האט ער זיך געשרכט'ס צו דער שיינער חתה מאריאני און האט אוי־ניקע מאל געבעטן איר האנט. עס פאר־שטייט זיך, אז זיין צארן האט אין אים געברענט דערפאר וואס זי האט אים צור־ריקגעוויזן און געהייראט אן אנדערן, און די יונגע כלה האט געפילט, אז זיין האס און אייפערזוכט ברענט אין אים און זי האט דערפאר שטארק געציטערט.

נאר ווען דער מאלצייט איז געווען פאראיבער, האט דער פארטוגעזער זיך געווענדעט צו דעם "בארא'ן" אלעקסאנ־דער און געזאגט : — מיין הער, וועס איר מיר שיינקען עטלאכע מינוטן צייט פאר א געשפרעך אונטער פיר אויגן ? — אז זאליק ניט וויסנדיק ווי אזוי דאס איז געשעען, האט דער פאלשער בארא'ן געענטפערט : — איך שטיי צו אייער דינסט, דאן מאנריקא. אין צען מינוט ארום וועל איך זיין אויפ'ן הינטער־דעק לעבן אנקער.

(פארטזעצונג קומט)

ר' לוי-יצחק בערדיטשעווער

דער מליץ יושר פון אידן

פון יוסף שפירא

דאס לעבן און ווירקן פון דעם באליבטן חסיד און פירער.—דער קאמף קעגן אים אין צייט פון חרם. זיין אהבת ישראל און פאלקסטימלאכקייט. — :: :: צו זיין 120טן יארצייט :: ::

(פארטזעצונג)

איינמאל ווערט דערציילט, אין דער צדיק ר' משה, דער זון פון ר' מיכל זלא־טשאווער, געווען צו גאסט ביי ר' ברוך מעזשביטשער. שבת ביי דעם עסן האט א חסיד אָנגעפאנגען נאכצוקרומען, ווי אזוי דער בארדיטשעווער רב, שאקלט זיך ביי דעם דאווענען. ר' ברוך האט געלאכט ווי ער וואלט נעמאכט ליצנות פון ר' לוי יצחק'ס אויפפירונג. איז ר' משה ברוגז געווארן און האט באשלאסן צו פארלאזן ר' ברוכ'ן. זונטאג איז ער גע־קומען זיך געזעגענען מיט אים, האט אים ר' ברוך געפרעגט, וואס ער איילט זיך אזוי ? האט ר' משה זיך מער ניט גע־קאנט איינהאלטן און האט געזאגט מיט אן אָנגעוויינטאקט האַרץ : — איז דאס רעכט אָפּצושעפּטן פון דעם בארדיטשע־ווער רב'ס געטלאכער הייליקייט ? — האט ר' ברוך זיך אָנגערופן : — אט איז א צדיק וואס פארטשיט אפילו ניט קיין פּשוט'ן נגשפרעך ! שוין אזוי־ווייל יארן אז דער שטן איז מקטרג פאר גאט : "צו־ליב וואס איז נויטיק אז משיח זאל קו־מען און מען זאל אויפבויען דעם בית המקדש ? דער בארדיטשעווער רב איז דאך מכוון ביי זיין דאווענען אלע כונות, וואס דער כהן גדול האט מכון געווען אין בית־המקדש — און דארום מוז איך אָפּ־לאכן פון דער עבודה פון דעם הייליקן בארדיטשעווער רב, כדי אז מבטל זיין דעם קטרוג און אז אין אונזערע טעג זאל קומען די גאולה און עס זאל אויס־געבויט ווערן דער בית המקדש. אבער אין דער אמת'ן וויס איך אויך זייער גוט די גרויסקייט פון דעם הייליקן באר־דיטשעווער רב.

מען דערציילט אויך, אז איינמאל איז ר' לוי יצחק פארבייגעפאָרן מיט זיין תלמיד ר'אהרן זשיטאמירער (דער בעל "תולדות אהרן") דורך ליזאנסק און זיי זיינען איינגעשטאנען ביי ר' אלימלכ'ן (דער "נועם אלימלך"). האט ר' אלימלך געפרעגט ר' לוי יצחק'ן : — ווארום נעמט איר ביי מיר צו מיינע תלמידים ? — צוליב דעם וואס פיל פון ר' אלי־מלכ'ס גרעסטע תלמידים זיינען אוועק פון אים צו ר' לוי יצחק'ן — האט ר' לוי יצחק געענטפערט : — און וועמעס תלמיד, קומט אויס, אז מיינע תלמידים, — זיינען די תלמידים פון אייער תלמיד, — פון דעם דאזיקן ענטפער איז ר' אלימלך געווען צופרידן.

דערווייל איז ר' לוי יצחק אוועקגעפאָ־רען און ר' אהרן איז פארבליבן ביי ר' אלימלכ'ן און האט געלערנט ביי אים אין קלויז. און ר' אלימלך האט דערפון ניט געוואוסט. איינמאל איז ר' אלימלך ביינאכט אריינגעקומען אין קלויז און האט דערזעען ווי ר' אהרן זיצט און לערנט האט ער אים געפרעגט : — ווארום ביזטו ניט געפאָרן מיט דיין רבי'ן ? — האט ר' אהרן געענטפערט : — מיין רבי'ן קאן איך שוין, בין איך דא פארבליבן אום אייך צו דערקאָנען. — האט ר' אלימלך אָנגעגאפּט ר' אהרן'ען ביי דער קאפּאטע און האט אים געענטפערט : — דיין רבי'ן קאָנסטו ? אפילו זיין קאפּאטע קאָנסטו ניט און אים אליין אודאי ניט. ר' נחמן בראסלאווער, וועלכער האט שטענדיק געטראכט וועגן פארשיידענע ענדערונגען, וואס מען דארף אריינברייג־גען אין דער חסידישער שיטה און צוליב וואס ער האט שטארק קריטיקירט די צדי־קים פון זיין דור און זייער אויספירונג, האבן גערופן דעם "קדושת לוי" מיט דעם נאמען "פאר ישראל" (די שיינקייט פון אידן).

אזוי איז געווען די באציאונג פון די צדיקים פון זיין דור צו ר' לוי יצחק'ן און עס איז שוין קיין וואונדער ניט, ווארום זיין השפעה איז געווען אזוי גרויס. מיט אלע צדיקים פון זיין דור האט ער געלעבט אין פריינטשאפט און אין חבר'שקייט, באזונדערס האט ער ליב געהאט זיין חבר און מחותן ר' שניאור זלמן. זיי ביידע האבן זיך אונטערשייד־עט אנדערע צדיקים. דערמיט וואס זיי האבן אוועקגעשטעלט דאס לערנען פון דער תורה זייער חויך. ר' שניאור זלמן האט אוועקגעשטעלט דאס לערנען פון דער תורה פריער ווי עבודה, און ר' לוי יצחק האט אפילו ליב געהאט דעם רבנ־ישן פלפול און ער זאגט "אז דערמיט וואס מען שארפט זיך אין תלמוד און פוסקים, טוט מען אן א נחת רוח דעם באשעפער". די אנדערע צדיקים האבן גע־האט א נענאטיווע באציאונג צו רבנים און זייער לערנען, דערפאר אפשר האבן זיי ביידע, ר' לוי יצחק און ר' שניאור זלמן, זיך גערופן "רב", וואס זיינט אז זיי האבן געהאט א באשטימטע באצי־אונג צו רבנות.

און אויב די באציאונג פון די צדיקים פון זיין דור איז געווען צו אים אזעלכע, איז שוין קיין פראגע ניט, אז דער פשוט'ר איד האט אין אים געזעען א געטלאכן מענש און יעדן טאג זיינען צו אים גע־קומען הונדערטער מענשן פון פארשיידע־נע טיילן פון לאנד און אויך פון אויס־לאנד. אנדערע זיינען געקומען צו אים, לערנען פון אים עטוואס אין גלה און אין נסתר, אנדערע זיינען גע־פרעגן אן עצה, און עס זייענען געווען אזעלכע וואס זיינען געקומען צו אים, אים בעטן א ברכה. אדער פארלאנגען פון אים א רפואה צו זייערע קראנקהייטן — א נעביט, אין וועלכע ר' לוי יצחק איז גע־ווען א מומחה.

אין זיינע לעצטע יארן איז ר' לוי יצ־חק געווארן דער מיטל־פונקט פון אויס־ראינער חסידות, און ווען עס איז געקו־מען צו א מחלוקת צווישן ר' אברהם קאליסקער און ר' שניאור זלמן, האט מען זיך געווענדעט צו אים, אז ער זאל אנט־שיידן, ווער פון זיי ביידע עס איז גע־רעכט און ביידע גלייך האבן אנערקענט זייער אווטאריטעט.

די פינף און צוואנציק יאר וואס ר' לוי יצחק האט געלעבט אין בארדיטשעוו, זיינען פאר אים געווען יארן פון פרוכט־בארער ארבעט אויף יערן געביט. דא האט ער געהאט די מעגלאכקייט צו דיינען גאט אויף דעם אופן, וואס ער האט געשטרעבט זיין התלהבות האט ער ניט באדארפט האלטן אין זיך, פון דאנען האט ער אנ־געפירט זיין טעטקייט און פארשפּרייט דאס חסידות. און דא איז ער געווארן דער אָפּפּולערסטער און באליבסטער חסי־דישער פירער און ניט נאר חסידים האבן אים געליבט און פארערט, נאר אלע די וואס האבן געזוגענען זיין הייליקייט און זיין מסירות נפש פאר גאט און פאר זיין פאלק.

אין בארדיטשעוו איז ער געווארן ר' לוי יצחק בארדיטשעווער — וועמעס נאמען עס איז פארבליבן ווי א לעגענדע. ביי אידן איבער דער גאנצער וועלט, ביז היינט צו טאג.

ר' לוי יצחק בארדיטשעווער אלס מליץ יושר פון אידן

די תורה פון חסידות לערנט, אז אין יעדן דור האבן די אידן א סניגור (פאר־טיידיקער) אויף דער וועלט, פונקט ווי מיכאל איז דער סניגור אויף יענער וועלט. די פארטיידיקונג אויף דער וועלט איז זיך אלע מאל מכוון צו דער פארטיי־דיקונג אויף יענער וועלט.

ניט יעדן מאל איז אבער דער דור זוכה צו זעען מיט זיינע אויגן זיין סני־גור, ער איז כמעט אלע מאל אייגער פון די זעקס און דרייסיק פארבאהאל־טע צדיקים, וואס זיינען פאראן אויף דער וועלט. ר' לוי יצחק בארדיטשעווער, איז געווען א סניגור וואס יעדער איינער האט אים געזעען און ער האט דורכגע־פירט זיין אויפגאבע אויף דעם בעסטן אופן.

"אהבת ישראל" — די ליבע צו אידן — איז איינע פון די הויפט עקרים פון זיין תורה. זיין ליבע צו אידן איז א נאטירלאכע, זי קומט פון זיין הארץ. ווי זיינען פאר אים הייליקער ווי מיר טוען ניט גאט'ס ווילן, זיינען מיר אויך בעסער ווי די פעלקער".

עס איז ניט פאראן קיין זאך אויף דער וועלט וואס איז פאר אים ליבער ווי אידן. ער איז גרייט צו קריגן זיך מיט גאט צוליב אידן און אים באוויזן, אז זיי זיינען מער גערעכט ווי ער איז און וועט זיינס ניט פועל'ן.

איינמאל ווען ער האט ראש השנה גע־וועט אים ניט אָפּלאָזן ביז וואנען, ער דאוונט פאר דעם עמוד — דערציילט די לעגענדע — האט ער זיך אין מיטן גע־ווענדעט צו גאט און האט אויסגעשריר־ען : "רבונו של עולם ! — אויב דו וועסט פארשרייבן דיין פאלק אידן אין דעם בוך פון לעבן — איז גוט, ווייל פקוח נפש איז דוחה שבת און יום־טוב און דו מעגסט שרייבן, אויב ניט — איז איך, ר' לוי יצחק פון בארדיטשעוו פאר־באט דיר צו שרייבן אום ראש־השנה". א צווייטן מאל האט ער זיך געווענדעט צו גאט אין האט געזאגט : "אויב דו וועסט אויף אונז גוזר זיין א שלעכטע גזירה, וועלן מיר, די צדיקים פון דור מבטל זיין די גזירה". און איינמאל יום־כפורים ,האט ער געזאגט : "רבונו של עולם ! — דו מוזט מוחל זיין די אידישע זינד, און אויב ניט, וועל איך אויפרעקן דעם סוד, אז דו ליינגסט חלילה, פסול'דיקע תפלין, ווייל אין דיינע תפלין איז אָנגעשריבן "ווער איז ווי דיין פאלק ישראל איין פאלק אויף דער וועלט" (מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ) און אויב דו וועסט ניט מוחל זיין זייערע זינד, וועלן זיי דאך מער ניט אָנגערופן ווערן איין פאלק.

אבער ניט בלויז האט ער געשוואלט פועל'ן גוטס פאר אידן, ער האט ווי אן אמת'ער סניגור געזוכט צו באוויזן, אז אידן זיינען באמת דאס בעסטע פאלק אויף דער וועלט און דאס האט ער געטאן ביי יעדער געלעגנהייט.

די לעגענדע ווייסט צו דערציילן, זיי־ער פיל ווי אזוי ר' לוי יצחק האט גע־פירט זיין פארטיידיקונג, מיר וועלן דא איבערגעבן עפעס דערפון.

איינמאל, ערב יום כפור פארנאכט, ווען דער גאנצער עולם האט זיך שוין פארזאמלט אין שול צו כל נדרי, האט ר' לוי יצחק געגומען א ליכט אין דער האנט און האט אָנגעפאנגען ארומזוכן אונטער דר' ביינק. — וואס זוכט איר, רבי ? — האט מען אים געפרעגט. — איך זוך — האט ר' לוי יצחק געענט־פערט — א שיכור'ן איד און איך קאן ניט געפינען.

באלד האט ער זיך אוועקגעשטעלט פאר דעם עמוד און האט אָנגעפאנגען טענה'ן:

— דו האר פון דער וועלט, קוק ארונ־טער פון הימל און זע, וואו אין נאך פא־ראן אזא הייליק פאלק ווי אידן ? האסט אונז אָנגעגאנגען היינט עסן און טרונקען און דו האסט אונז נאך פארשפּראכן אז ווער עס טרינקט אין עסט ערב יום־כפור איז גלייך ווי ער האט געפאסט צוויי טעג, זאג דו וואלסט געגעבן די גויאים אזא טאג, וויפיל פון זיי, וואלטן זיך יעצט ארומגעוואלגערט שיכור, וויפיל פון זיי, וואלטן יעצט געלעגן אין דער בלאַ־טע, וויפיל פון זיי וואלטן יעצט געווען צעשלאגן און צעבלוטיקט ? — אבער דיין אידיש פאלק, א גאנצן טאג האבן זיי געגעסן און געטרונקען — און יעצט, נאך איידער עס איז געווארן נאכט, האָ־בען זיי זיך אלע פארזאמלט אין שול, קיין איינער איז ניט פארשלאפן און זיי שטיי־ען אלע אויף זייערע פיס, אלע הייליק, אלע ריין, גרייט צו מקבל זיין דעם חיי־ליקן תענית און זיך מתודה זיין צו דיר און תשובה טאָן מיט דעם גאנצן הארץ — זאג זשע אליין, זיינען זיי ניט ראוי, אז דו זאלסט מוחל זיין זייערע אלע זינד מיט דיין בארך אין דעם גוטן יאר, א יאר פון גאולה און ישועה ? . . .

און אמאל האט ר' לוי יצחק גענומען טענה'ן אויף אזא אופן :

פארטזעצונג—פרייטאג

אין אלע אנגעלעגנהייטן פון

פרינטינג

- און -

אדזווערטיזינג

ווענדעט זיך צו

"דאס אידיאע וואָרט"

165 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

אונטער א פאלשער מאסקע

א העכסט סענסאציאָנעלער ראָמאַן פון איבערגעבנהייט און באַטרוג, פון ליבע :: :: און האס :: :: פון ש. ל.

(פארטזעצונג)

און וויפיל ערנאר האט גערעדט און געבעטן און געפרעגט איז אלעס געווען אומזיסט. דער לארד האט זאגאר ניט געוואלט ענטפערן.

"דער גאווערנאר, לארד אוועלינג, איז פאר מיר א רעטעניש", — האט ערנאר צו זיך געטראכט, אלס ער האט פארלאַ־זן דעם פאלאץ און איז געגאנגען דורך דעם פארק צום בוים, אן וועלכער זיין פערד איז געווען צוגעבונדן.

פלוצלונג האט ער געהערט א ווילדעשפרייט און צוזאמענגעזוינען, און ביי יעדער באוועגונג האט זיך פארענדערט די פארב פון די שופן - הויט : באלד איז עס געווען טונקל - רויט, באלד בלוי און באלד בראונז פארב.

דער פערד האט זיך געווערט מיט דער גאנצער קראפט פון פארצווייפלונג, אבער קענן די ריזן - קרעפטן פון דער שלאנג איז ער געווען אנטכיק.

ערנאר האט געצילט. עס איז ניט גע־ווען לייכט צו טרעפן אין ציל, דען די שלאנג האט אן אויפהער באוועגט איר קאפ.

אבער ענדלאך האט ער אפגעוואַרט א גינסטיקן מאָמענט און דאן האט דער שאס געקראכט.

דער קאפ פון דער שלאנג האט א שפרונג געטאן און נאכהער האט עס זיך אראָפּגעלאָזט צו דער ערד.

די רינגען זיינען פלוצלונג געווארן אויסגעצוינן, און די פארשווינדענע פרעכ־טיקע פארבן פון דער הויט זיינען פאר־וואנדלט געווארן אין שמוציק גרוי.

אלע זיינען יעצט צוגעלאפן און האבן גראטולירט ערנאר'ן מיט זיין מוט און קונסט און פלארענס אויגן האבן גע־שטראלט פון גילק.

ערנאר האט באפרייט זיין פערד פון דער שלאנג, אבער דער פערד איז געווען אזוי שואך, האס ווען פארן אויף אים האט ניט געקאנט זיין קיין רייד, אבער איבערלאזן אים דא אליין, האט ער אויף זיך צו טרעגן דאס הויט פון דער שלאנג, אן פארבלייבן דא אין דעם גאר־ווערנאר'ס פאלאץ א פאר טעג ביז דער פערד וועט איינגאנצן געזונט ווערן.

די דאזיקע דערקלערונג פון ערנאר'ן, האט געבראכט נייע פרייד אין דער גע־זעלשאפט, און עס איז באשלאסן געווא־רען זיך צו אסווירן אזוי גוט ווי עס איז נאר מעגלאך.

פלארענס איז מיט דעם באשלוס פון ערנאר'ן געווען העכסט גליקלאך און האט באשלאסן זיך צו באנוצן מיט דער גע־לעגנהייט.

דורך א יונגן אינדישן דינער האט זי אים צוגעשיקט א צעטעלע, אז ער ווערט דערוואַרטעט אין אוונט ווען א זייער וויכטיקער אנגעלעגנהייט אין דעם פא־וויליאָן, וואס האט זיך געפונען אין דער זייט פון דעם פארק.

דער ברוטו איז געווען אן א נאמען, און ערנאר האט ניט געוואוס ווער עס האט אים עס געשיקט, ערנפאלס האט ער באַ־שלאסן צו גיין אהין.

דער וועג פון פאלאץ צום פאוויליאָן איז געווען א לאנגער און דער אוונט איז געווען א טונקעלער, אבער ערנאר'ן האט עס ניט אָפּגעהאלטן און ער איז געגאנגען זעען דעם אומבאקאנטן שרייבער פון דעם בריוו. ווי איבעראשט איז ער אבער גע־ווארן, אלס אריינקומענדיק אין דעם פא־וויליאָן איז פלארענס אים געלאפן אנט־קעגן, האט אים אומגעארמט און האט אים אָנגעהויבן קושן.

א טיפן עקל האט אָנגעכאפּט ערנאר'ן פאר דער דאזיקער שיינער מיידל, וועל־כע ער האט ערשט איצט דערקאָנט אלס פאַרראַרבן. דען ווי טיף אן אנשטענדיקע מיידל זאל ליב האבן, וועט זי דאך ניט ארויסווייזן איר ליידנשאפט אויף אזא מין ארט.

ער האט זיך ארויסגערייט פון אי־רע אומארמונגען, און האט געוואלט ארויסגיין, אבער זי האט אים פארשטעלט דעם וועג.

זי האט אָנגעהויבן שילדערן פאר אים איר ליבע און האט געוויינט, בעטנדיק אים אז ער זאל מיט איר דא פארבליי־בען. עס האט פאר אים אין דעם דאזי־קען אויגנבליק געשוועבט דאס בילד פון זיין יונגט געליבטער, די ריינע, און די איידעלע העלען, און מיט פאראכטונג האט ער צוריקגעוויזן פלארענס ליבע.

די פאראכטונג, דער עקל, האט דער שיינער און פארדארבענער מיידל גע־מאכט ווילד, און אויסשרייענדיק צו אים, אז ער זאל זיך היטן פאר איר ראַכע, אין זי ארויסגעלאָפן פון פאוויליאָן און האט זיך געלאָזט לויפן צום פאלאץ.

איר פלאן איז שוין געווען פארטיק. זי האט אויפגעזוכט דעם אָפיצער בורטאן, וועלכער איז אין איר ווירקלאך געווען פארליבט, און האט זיך פאר אים באַ־קלאגט, אז מר. העלם האט איר פארגארט אין פאוויליאָן און געוואלט איר פאר־גוואלטיקן, נאר זי האט זיך קענן אים גערעגלט מיט אירע לעצטע קרעפטן און האט זיך קוים גערעטעוועט פון שאנדע.

דער פארבלענדער אָפיצער איז גע־ווארן פלאס פייער. — איך שווער דיר ביי מיין לעבן, טייערע פלארענס, — האט ער געזאגט מיט א פייער־לאכער שטימע, — אז איך וועל נעמען בלוטיקע ראכע, ער מוז מיט מיר דועלירן, דען נאך אזא פארברבען קענן דיר איז איינער פון אונז איבעריק אויף דער וועלט — אדער איך אדער ער.

ערנאר האט אונטערדעסן זיך אויך צוריקגעקערט אין פאלאץ מיט דעם פעסטן באשלוס וואס שנעלער אוועקצו־פאָרן פון דאנען. ער האט ניט געקאנט פארטראגן דעם גערעאנק צו זיין מיט פלא־רענס אונטער איין דאך, און איבערהויפט נאך דיר צו באגעגענען זיך מיט איר.

אלס ער האט געוואלט אריינגיין צום גאווערנאר אום צו נעמען פון אים אָפּ־שייד, האט דער אָפיצער בורטאן אים פארשטעלט דעם וועג. דער יונגער אָפי־צער איז געווען בלאס און זיינע אויגן האבן געפינקלט.

— איר זייט א שורקע, — מר. העלם! — האט ער געזאגט מיט א שניידענדער שטימע, — איר האט געוואגט צו באַ־ליידיקן פריילין פלארענס ! — איך האף אז איר וועט ניט זיין קיין פייגלינג און איר וועט פארטיידיקן אייערע האנדלונ־גען. מיט וואס אין האנט פארלאנג איך ראכע פאר דער באליידיקטער דאמע.

ערנאר איז געווארן ווי פארגליווערט פון איבערראשונג. ער האט פארשטאנען, אז פלארענס האט אים פאר'מסור'ט, אבער איר ניט געקומען אויפ'ן נערענק וואס פאר א שענדלאכן ליגן זי האט דערציילט אויף אים.

ער האט זיך קאלט פארנייגט פאר'ן אָפיצער און האט געענטפערט : — איך וועל דערוואַרטן אייערע עדות ביז מאר־גען נאכמיטאג ביי מיר אין לאנגער.

מיט די ווערטער איז ער אריין צום גאווערנאר. האט פון אים אָפּשייד גענו־מען, און אויף פון דער איבעריקער גע־זעלשאפט און איז אוועקגעפאָרן אויף זיין פערד.

— וואס פאר א קאמישע וועלט, — האט ער געטראכט, און אויף זיינע ליפן האט זיך באוויזן א שמייכל. ווען איך וואלט מיט לעטרים'עס ליידנשאפט דער־פילט און גענומען איר ערע, וואלט זי זיך אין־"ערע" ניט געפילט באליידיקט. אזוי אבער ווי איך האב איר געשוינט און איר איבערגעלאָזן איר ערע, וואלט זי דערפאר מ

אידישע העלדן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון'ם אידישן לעבן
אין דער צייט פון דער גרויסער סלחמה

פון י. נ.

(פאָרטזעצונג)

— אָט דאָס וואָס איך וויל, — האָט דער צענעראַל גוטמיטיק געענטפערט. — אַלס פרייוויליקע קאָן איך אייך באַפרייען פון דער קאָמענדע פון דעם הייפּטמאַן. איר וועט אָפּערירן מיט אייער קאָמפּאַניע. וואָס איך וועט קריגן אויף אייער אייגענער רעכענונג, נאָר איר וועט מוזן אייערע באַוועגונגען באַריכטן צום אָבערסט.

איבעריקנס קריגט איינער פון אייך דעם ראַנג פון לייטענאַנט און די אַרבייטע אַלס זיינע שטעל פאַרטרעטער. קלייבט אויס פון זיך דעם יענעקן, וועמען איר ווילט אַלס אייער לייטענאַנט.

אַלע חברים האָבן אָנגעוויזן אויף דעם דאָרן לעווי.

— יעדער פון אונז האָט זיינע באַזונדערע פּייאיקייטן. עקסעלענץ, — האָט דער נייער אויסדערוויילטער לייטענאַנט זיך געוואָנדעט צום גענעראַל. — אַס בעסטן ייאָלט זיך פאַר דעם דאָזיקן. ראַנג געפאַסט אונזער גרויסער שוויגער, חבר שענבערג, וועלכער איז א מענש מיט א קלאָרן קאָפּ און מיט־א שטאַרקן פּויסט, נאָר ווען מיינע חברים ווילן מיר צוטייל־ן די דאָזיקע ערע, נעם איך עס גערן אָן.

— און איך שווער, אז מיט מיין לעבן און מיט מיין נשמה וועל איך פאַרטיידיקן אונזער לאַנד, ביז מיין לעצטן אָטעם

דערהויבן צום אמט פון וויצע־פּרעזידענט פון טרעפיק פון סי. עו. אר.

ראָבערט ל. בורנעפּ

די קאַנאַדער נאַציאָנאַלע אייזנבאַנען אָנאָסיריט די באַשטימונג פון ראָבערט ל. בורנעפּ אַלס וויצע־פּרעזידענט אין דעם אויפזיכט פון פאַרקער, מיט דער הויפּט־קוואַרטיר אין מאָנטרעאַל.

ר. ל. בורנעפּ איז זעווען פאַרבונדן מיט די פאַרשיידענע ליניען וועלכע שטעלן אויפן צוואַמען די קענעדיען נעשאַנאַל רייל־ווייס סיסטעם אין פאַרלויף פון זיין נאָנצער אייזנבאַן קאַריערע פון 36 יאָר.

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2ND MAY 1670.

מיר ווינשן צו אָנאָסיריט צו דער אידישער באַפעלקערונג פון ווייניפּעג, און מערב קאַנאַדע, אַז מיר האָבן ווידער אַראַנזשירט מיט

מר. טאָדרעס געלער

צו אויסשטעלן אין אונזער סטאָר די רעפּראָדוקציעס־אין האָלץ־שניטן (וואוד קאַטס) פון זיינע באַליבטע אידישע בילדער.

די דאָזיקע "וואוד קאַטס" קאָן מען איצט באַקומען צו פּרייזן פון $5.00 ביז $12.00.

איינשליסנדיק אין דער אויסשטעלונג געפינען זיך רעפּראָדוקציעס פון די צוויי בילדער וועלכע האָבן געוואָנען אינטערנאַציאָנאַלע פּרייזן.

די יעניקע וועלכע וואוינען אין דער קאַנאַדע עס אָרדערן ביי מעיר. מיר וועלן זיין צופרידן צוצושטעלן אינפאָרמאַציע און מעיר אָרדערס פּינקטלאַך.

בילדער גאַלעריע, פּערטער פּלאַץ

בוירקס
"פּלאַם" סייל

דאָס איז אייער לעצטע געלעגענהייט צו קויפן
סחורות פון פיינער קוואַליטעט צו
זייער רעדוצירטע פּרייזן

BIRKS

HENRY BIRKS and Sons, Limited
BIRKS BLDG., PORTAGE AVE.

ציג וועל איך קעמפן קעגן די שונאים פון אונזער אַלטן מאָנאַרך.

ער האָט אויפגעהויבן זיין האַנט צו שווערן, ווערנד זיינע חברים זיינען געשטאַנען אַרום מיט אַראָפּגעבויגענע קעפּ.

עס איז געווען א פּרעכטיקעס בילד, ווי די פינף אידישע יונגעלייט זיינען געשטאַנען מיט דעם אויסדרוק פון מוט אין ענערגיע אויף זייערע פּנימ'ער.

דער גענעראַל אַליין האָט אויסגעזעען שטאַרק אימפּאָנירט. און האָט מיט פריינטלאַכע בליקן באַטראַכט די פינף מוטיקע אידישע יונגעלייט.

מיט א פריינטלאַכער באַמערקונג האָט גענעראַל ראָזענגאָרטן גענומען אָפּשייד פון זיי, און מיט א טיפער דאַנקבאַרקייט האָט בען זיי פאַרלאָזן זיין הויז. אין דעם זעלבן טאָג האָבן זיי זיך פאַרגעשטעלט פאַר אבערסט הערנאַק.

זיי האָבן אים איבערגעגעבן די פּאַפּירן פון גענעראַל־ שטאַב, די רעקאָמענדיציע פון גענעראַל הענקל און דעם באַפעל פון דער דיוויזיאָנס־ קאָמאַנדיר גענעראַל ראָזענגאָרטן.

— עס פרייט מיך זייער צו האָבן אַזעלכע יונגעלייט אין מיין רעגימענט. איך האָף אַז איר וועט מאַכן דערפאָלג. איר קריגט א קאָמפּאַניע און איידער אונזער רעגימענט איז נאָך גרייט צום אָפּמאַרשירן, גייט אין באַוויזט אייערע העלדנטאַטן.

אויפ'ן צווייטן טאָג איז לייטענאַנט לעווי, אין דער שפּיצע פון דער קאָמפּאַניע פאַלדאַטן צוזאַמען מיט זיינע קאָמעראַדן געווען אויפ'ן וועג נאָך ביעליץ.

— אויב די רוסן זיינען שוין אין גאַליציע, — האָט דער צווייפעלער נייפעלד געראַטן דעם לייטענאַנט, — טאָ זאָלסטו זיין פאַרזיכטיק. שיק פריער אויספאָרשן די געגנט. איך און אונזערע חברים וועלן גיין פאַראויס, אום זיך צו איבערצייגן, אויב עס איז דאָ עלעץ א געפאַר.

— ניט נויטיק, — האָט לייטענאַנט לעווי געזאָגט קורץ, און האָט נאָך שטאַרקער א טרייב געטאָן זיין פערד אין גאַלאָפּ. אַז די קאָמפּאַניע האָט אים קוים נאָכגעהאַלטן, — ווען די רוסן וואָלטן דאָ געווען וואָלטן זיי געלאָזן נאָך זיך שפּורן, א רוס מוז פאַנאַנדערפירן די הענט, ווען ער דערפילט די מאַכט, ער מוז מאַכן א חורבן, דאָס איז זיין אייגיקע סטראַטעגיקע. דו זעסט, דאָ איז נאָך אַלעס גאַנץ, קיין הויז ניט אָנגערירט.

און די קאָמפּאַניע האָט אַוועקגעשטעלט רעמט ווייטער.

אויפ'ן צווייטן טאָג זיינען זיי אָנגעקומען אין ביעליץ, א קליינע אידישע שטעטל, ווי אַלע גרעניץ שטעטלאַך פון גאַליציע, און די איינוואוינער האָבן זיך דערפרייט מיט'ן גאַנצן האַרצן, דערזעענדיק די מיליטער; דען זיי איז געווען גוט באַקאַנט דער חורבן פון מיסליץ, א סך מיסליצער איינוואוינער זיינען נאָך דעם איבערפאַל אויף מיסליץ אַנטלאָפן אחער און די ביעליצער אידן, און אפילו די שטאָט באַאמטע זיינען געווען אין טויט שרעק, מורא האַבנדיק פאַר דעם שיקזאַל פון מיסליץ.

אין איצטיקע מאָדערנע צייטן

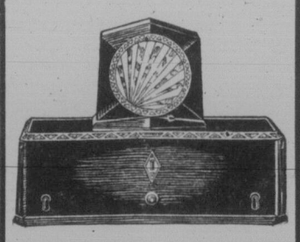

לאָזט די דאָזיקע וואונדערבאַרע וועסטינגהאוז ראַדיאָלאַ צושטעלן צו אייער הייס א נייע פרייד.

$111.50 קאָמפּליט

פרייע דעמאָנסטריישאָן אין אייער אייגענער היים

National News Ltd.

י. י. בערמאַן — דזשאָזעף גרינבערג
546 Main St. Phone 87 222

אבער איך וויל דאָס ניט. זאָל ער גאָר־ניט וויסן, אַז מיר זיינען אַזוי באַזאָרגט וועגן זיין צעטעלע. עס איז גענוג וויפיל מיר וויסן. שיקט אים צוריק פון וואַנען ער איז געקומען.

ער האָט גערעדט מיט אַזא באַשטימטן טאָן, דאָס קיינער האָט אים ניט געוואָגט גוידערצושפּרעכן.

אידן זיינען באַקאַנט אַלס מכנים אור־חים, און דער אופער מוזשיק, סעמיאָן, האָט איצט צום ערשטן מאָל דערפילט די פריינטלאַכקייט אין א אידישער הויז, דען מען האָט אים אין דער קיך פון דעם ביעליצער גביר געגעבן גוט עסן, גוט טרינקען און גאָר עטלאַכע קרייצער אין קעשענע און אים צוגעוואונשן א גליקלאַכן וועג.

דער רב, דער גביר, און דער לייטענאַנט מיט זיינע חברים האָבן אונטערדעסן פאַרבראַכט אין א צווייטן צימער, און האָבן אַרומגערעדט די ערנסטקייט פון דער לאַגע.

"חנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל", — האָט לייטענאַנט לעווי אויסגערופן, און אין זיינע אויגן האָט אויפגעבליצט א פייערל פון העלדנטום, — ביעליץ וועט ניט זיין א צווייטע מיסליץ, און אויב די שטעטל וועט ליידן, וועלן די רוסן דער־פאַר טייער באַצאָלן. די צייטן פון באַג־דאַן כמעלניצקי זיינען אַריבער, און אויב מיר וועלן פאַלן, וועט דער שונא פאַלן צוזאַמען מיט אונז.

— וואָס זאָגט איר, חברים?

— גוט גערעדט, — האָט דער צווייפ־לער נייפעלד אונטערגעברומט וועדנד דער "גזלן", דער וויכטיקער באַראַטער, — דאָס קראַפטפאָלסטיק א כאַפּ געטאָן דעם ביינקל לעבן אים, אַזוי ווי ער האָט עס געוואָלט צושמעטערן אויף אימיצנס קאָפּ.

נאָר מאיר מאַרגאָלים איז געשטאַנען מיט אַן אַראָפּגעלאָזענעם קאָפּ און האָט געשוויגן, ווערנד דער גרויסער שוויגער האָט געשמייכלט מיט זיין באַקאַנטן פיל־באַדייטענדן שמייכל.

— מיר זיינען חברים פון דעם אקאַ־דעמישן פאַראיין יהודה, — און מיר ווייס־סען ווי צו קעמפן פאַר אונזער פאַטער־לאַנד און פאַר אונזער אידישן פאָלק, — רבי, האָט דער לייטענאַנט־געזאָגט מיט מ י ט א שטאַרקער שטימע, — ד י רוסן וועלן איצט צום ערשטן מאָל דער־פאַרן ווי אַזוי א איד, א פרייער איד, קאָן זיך שלאָגן, א, ווען מיר וואָלטן נאָר גע־האַט אונזער חבר דאָבל נייפאַל!

און די פינף חברים האָבן טרויעריק אַראָפּגעלאָזט די קעפּ.

— גייט אהיים, רבי, — האָט דער לייטענאַנט דאַן פאַרטגעזעצט, — און וואַרטט אַלע אידן פון ביעליץ, אַז זיי זאָלן אַדרעסשיקן זייער פרויען און קינדער. די מעגער מעגן זיך אָפּשטעלן אַן פאַרבלייבן אין די הייזער. מיר וויסן נאָך ניט ווי גרויס עס איז די רוסישע אַרמיי, וואָס נייט אויף ביעליץ, אָבער זיי, וועלן יעדנ־פאַלס קריגן א הייסע אויפנאַמע.

דער אַלטער רב האָט אויסגעשטערקט זיין האַנט צו יעדן פון די חברים, זיי געגעבן זיין ברכה און איז אַרויס פון הויז.

אויך ר' זלמן רייצעס האָט פאַרלאָזן זיינע געסט, אום צו כאַפּן די נויטיקע אַרבייטסלייטן פאַר זיין פאַמיליע צו פאַרלאָזן די שטאָט.

— און איצט צו דער אַרבעט, חברים, — האָט לייטענאַנט לעווי אויסגערופן, אַלס זיי זיינען געבליבן אַליין, — מיר האָבן איצט א האַפּלטע פליכט צו וויזן פאַר דער וועלט אַז א איד קאָן זיין א פאַטריאָט און פייאיק צו דער קאָמאַנדע.

די חברים האָבן צווישן זיך א ווייל־לע גערעדט, דאַן זיינען זיי זיך פאַנאַנדערגע־גאַנגען.

אין ביעליץ אָבער האָט מען זיך דעם זעלבן טאָג שטאַרק געוואונדערט, ווען מען האָט געזען עטלאַכע אַרבעטער מיט לאָפּאַטעס און מיט אייזנס, גראָבנדיק א גרויסע גרוב פאַר'ן הויז פון ר' זלמן רייצעס.

די הויז פון דעם ביעליצער גביר האָט זיך געפולן אויפ'ן מאַרק ביים אַריינפאָר אין שטאָט. דאָס איז געווען א גרויסער מויער מיט שיינקען און מיט קראַמען, און יעדער פויער, וועלכער האָט געוואָלט קומען אויפ'ן מאַרק, האָט געמוזט פאַר־בייפאָרן ר' זלמן רייצעער'ס מויער. די שפּע איז דאָרום א אַלע מאָל געווען גרויס אַז די ביעליצער האָבן געוואָלט קומען אויפ'ן מאַרק, האָט געמוזט פאַר־ווישן, וואָס פאַר־א בנין דער גביר נייט ווידער בויען.

(פאָרטזעצונג קומט)

היינט אויף דער ראַדיאָ

CKY 780
8.30—וואַפּעקס האַלבע שעה, מוזיק.
9.00—אימפּעריאַל טאַבעקע קאָ. דזשאַר־קעסטערס. טשיין פון טאַראָנטאָ.
10.00—פּיטשורס.

CNRW 780
ווינניפּעג
7.00—טיוואָלי אָרגאַן, סטודיע פּראָגראַם. פט. גערי האָטעל דינער מוזיק.

CJGX 475.9
יאָרקטאָן
7.15—פאַרמערס פריידי ראַדיאָ שעה.

CJRW 499.7
פלעמינג
5.40—מוזיק.
6.00—אָנקל פּיטער.
6.50—מוזיק.

WTMJ 620
6.00—מילוואָקי. פאַרשיידענע פּראָגראַם.

WHK 1390
7.00—קליוולאַנד. פאַרשייד. פּראָגראַם.

WEAF 660
7.00—ניו יאָרק ען. בי. סי. די שטימע פון פיירסטאָן.

WBBM 770
7.00—שיקאַגאָ. סימפאָניק אָרקעסטער.

WCCO 810
7.00—מינעאַפּאָלים, סט. פּאָול, אָפּעראַ.

WEAF 660
8.30—ניו יאָרק. מאַטאַרס פּאַרטי.

N.B.C. KDKA—WTMJ
9.00—סטראַמבערג קאַרלסאָן ראַטשעס־טער סיוויק סימפאָני.

WLW 700
9.00—סינסינאַטי. האַמילטאָן קאָנצערט.
10.00—אָרקעסטער טריאָ, נעזאַנג.

KMOX 1090
10.30—סט. לואיס. אָרקעסטער.

WGN 720
10.30—שיקאַגאָ. אָרקעסטער, נייטהאָוקס דרימשיפּ.

KDKA 980
11.00—פּיטסבורג. אָרקעסטער.

WLW 700
11.00—סינסינאַטי. אָרקעסטער. נעזאַנג.

WTMJ 620
11.00—מילוואָקי. טאַנץ מוזיק. אָרגאַן.

WGN 720
12.00—שיקאַגאָ. מוזיק.

NEW PALACE THEATRE

היינט, מאָרגן און מיטוואָך
לואיס מאַראָן און א אַל סטאַר קעסט אין
"ווערטער און מוזיק"
א ריידנדיק, זינגענדיק און טאַנצענדיק ביכל אויך ביידנדע קאָמעדי. פאַקס מואוויטאָן נייעס

אין פּעלעס טעאַטער

היינט ווערט געוויזן אין פּעלעס טעאַ־טער א גרויסאַרטיק אַמוזירנדיק ביכל מיט דעם באַריטמטן מואוויי סטאַר, לואיס מאַ־ראָן און א אַל. סטאַר קעסט, אין "ווערטער און מוזיק", א דורכאויס ריידנדיק, זינגענ־דיק און טאַנצענדיק ביכל. אויך א ריידנדיק קע קאָמעדיע, און פאַקס מואוויטאָן נייע־עס. פאַר ריכטיקער פאַרוויילונג זעט די דאָזיקע ביכל אין פּעלעס טעאַטער.

—(::)—

בעסטע פאַרמערס וועלען באַלוינט ווערן מיט מעדאַלן

עדמאָנטאָן, אַלט., יאַנו. 10. — ביי דער יערלעכער קאָנווענשאָן פון די "אַל־בערטאַ אַגריקולטשוראַל פּעיערס אַסאָץ", איז דאָ אַריינגעבראַכט געוואָרן א פאַר־שלאָג צו געבן יעדן יאָר א גאָלדענעם מע־דאַל אין באַערן מיט'ן נאָמען "מייסטער פאַרמער" דעם אַבבעסטן אויסגעצייכנטן פאַרמער פון'ם יאָר.

דער פאַרשלאָג לויטעט אַז סכנים פון יעדן דיסטריקט קאָנען נאָמינירן לויט זייער מיינונג דעם בעסטן פאַרמער און א קאָמיטעט וועט נאָכדעם אונטערזוכן די נאָמינירטע און דער יעניקער וואָס וועט זיך אַרויסווייזן צו אָנפירן זיין פאַרם לויט בעסטע פאַרם מעטאָדן, געשעפטס מעטאָדן ווי אויף פיינסטן היימישן לעבן און גוטער בירגערשאַפט, און ער וועט באַקומען גענוג צייכנס, וועט ער דער־קלערט ווערן פאַר א "מייסטער פאַרמער", און ער וועט קריגן א גאָלדענעם מעדאַל.

—(::)—

לייקנט אָפּ אַנטיסעמי־טיזם צווישן עסטרייכער סאָציאַליסטן

ווין, יאַנוו, (אינפאַ). — מעיאָר זייץ, פון ווין, ענטפערנדיק אויף דער אַנפראַגע וועגן אַנטיסעמיטיזם אין די רייען פון דער עסטרייכישער סאָציאַל־דעמאָקראַטי־שער פּאַרטיי, האָט פאַרזילערט, אַז זיין אויספאָרשונג האָט אים איבערצייגט, אַז די דאָזיקע באַריכטן זיינען לעגערלאָכע. דאָס זעלבע איז אויך מיט די קלאָגען וועגן אַנטיסעמיטיזם אין די אַרבעטער ספּאָרט אָרגאַניזאַציעס.

"עס איז גוט באַקאַנט, אַז אַנטיסעמי־טיזם און סאָציאַליזם פאָרן זיך ניט צוזאַ־מען", — האָט מעיאָר זייץ דערקלערט.

געשעפט געלעגענהייטן :: Business Opportunities

א נייע מאַנופעקטשורינג, מיט זייער גו־טע אויסזיכטן, זוכט א ביזנעסמאַן אַלס פּאַרטנער. מיט האָבן פון 3 ביז 5 טויזנט דאָלאַר. זיך ווענדן צו דאָס אידישע וואָרט באַקס 6925.

סעקאָנד הענד קלאָדינג סטאָר צו פאַרקויפן

איינע פון די בעסטע אין ווינניפּעג. זייער א גוטער לאָקיישאָן. א גוטע געלעגענהייט צו מאַכן א שיינעם לע־בען און שפּאָרן געלט. ווייליק צו פאַרקויפן קאַפּיטלס. אָדער בלויז די פיקסטשורס און איבערגעבן די סטאָר אַן דעם סטאַק. זיך ווענדן אין 214 לאַגאַן עוועניו.

:: פערזענלאַכעס :: PERSONAL

PROF. SCOTT 88 106
290 פּאַרטעריש עוו. איבער לייסאַמס טעאַטער נייסטע בעסטע מאַקס טראַט און וואָלף סטעפּס קלאַסן און סטריקטלי פּריוואַטע לעסאָנס. פּולער־פּורס פון דעסאָנס $5.00

מיר קלייבן אויף טויטע פערד, בחמות, הינט, קען א.א.וו. פריי פון קאָסטן. א באַ־לוינונג וועט גענעבן און ווערן פאַר אַזעלכע וואָס וועלן געמאַכט ווערן אין אונזער פּלענס.

Phone 204 129; Res. 51 168,
WINNIPEG RENDERING CO. LTD.
I. Posner, Mgr.
347 Dupuy St. St. Boniface

שיפּסקאַרטן

אויף לייכטע צאָלונגען

געלט־שיקונג

אין אַלע טיילן פון דער וועלט דורך קייבל אָדער בריוו, שנעל און ראיעל.

ריל עסטייט, אינשורענס
געשעפט אַנגעלעגענהייטן

ח. פּערלמאַן, י. יאַן, נ. זעלטשען

MUTUAL AGENCIES
796 Main St. Phone 51 000

וועזן אין סאַסקאַטון

שטייט אין

WINDSOR HOTEL

1st Ave. and 20th St. E.

הייסע און קאַלטע וואַסער יוראָפּעיאישער פּלאַן. באַקוועמע רייסט דוך עלים, איינגנטימער

זעלטענע געלעגענהייט פאַר א קינדערלאָזע פאַר־פאָלק

א איינגעלע פון צען מאָנאַטן צו אַדאָפּ־טירן. געזונט. רייצנד און שיין, אַן אמת'ער מלאכ'ל, א גליק פאַר יעדער קינדערלאָזער הויז.

זיך נאָכפרעגן פּערזענלאַך בלויז ביי מר. א. אַסאַווסקי
סופּעראינטענדענט
מערב קאַנאַדער אידישער בית יתומים
123 מעטיסאָן עווע.
קיין אינפאָרמאַציע דורכן טעלעפאָן

אויב

איר פאַרלאַנגט אינשורענס, און באַנדס פאַר אירגענד וועלכן צווייק.

אויב איר ווילט קויפן אָדער פאַרקויפן א פּראָפּערטי.

אויב איר דאַרפט קויפן אָדער פאַרקויפן פען א ביזנעס אין שטאָט אָדער אין קאַנטרי.

אויב איר נויטיקט זיך אין געלט אַלס מאָרטגעדזש אין א פּראָפּערטי, אָדער אַוטאָמאָביל, אָדער דיס־קאָנטירן אַגרימענטס.

אויב איר זוכט צו דינגען א הויז, א סטויב אָדער א סטאָר —

ווענדעט זיך צו אייער אַלט באַקאַנטער פירמע, וואו איר זייט זיכער צו קריגן די ראיעלסטע און שנעלסטע באַדינונג.

Sheps Agencies Ltd.
804 מיין סטריט
טעלעפאָנס 761 55 און 807 53

העכסטע פּרייזן — שנעלסטע צאָלונגען

פאַר

פאָרס, היידס און האָרס העיר

ווען אין שטאָט
באַזוכט אונז אין אונזער נייעם פּלאַץ

R. S. Robinson & Sons
191 MARKET ST., EAST
Just East of Main Street
איסט פון מיין סטריט

ארבעטער פאַרלאַנגט HELP WANTED

פאַרלאַנגט אין עקספּיריענסט מאַן פאַר א קאַנטרי דזשענעראַל סטאָר. סיגנל אָדער פאַרהייראַט. וועט האָבן א שטענדיקע שטעלע. זיך ווענדן 270 פּרינסעסס עווע.

:: שטעלע פאַרלאַנגט :: SITUATION WANTED

א באַ, 22 יאָר אַלט, 3 מאָנאַטן פון אַלד קאַנטרי, זוכט א דזשאָב אין א קאַנטרי סטאָר. ווייליק צו אַרבעטן פאַר קליינעם געהאַלט. רעד רוסיש, דייטש און אַנגליש. ווענדן ד. א. וו. באַקס 6930.

עקספּיריענסד קלאַרק, גוטער "סיילסמאַן און סטאַק קיפּער, פאַרלאַנגט א דזשאָב אין א קאַנטרי דזשענעראַל סטאָר. גוטע רעפערענסעס אויב נויטיק. זיך ווענדן צו דאָס אידישע וואָרט באַקס 6936.

* לייענט "דאָס אידישע וואָרט", אייער *
* אייגענע צייטונג, געדרוקט אין אונ־ *
* זער אייגענער שפּראַך, פאַר אונזערע *
* אייגענע אינטערעסן פאַרשפּרייט אין *
* אַלע אידישע היימען פון וויניפּעג און *
* מערב קאַנאַדע. *

:: צו פאַרראַנטן :: FOR RENT

צו פאַרהענטן א דריי רום סוויט מיט א באַלקאָנאַ, אין א פריוואַטער הויז. עלעק־טרישער אויוון, הייסע וואַסער שטענדיק. זיך ווענדן אין 662 מאַנטאַבאַ עוועניו.

צו סובלעטן אין באַלטיק אַפּאַרטמענטס א דריי רום סוויט אויפן מיין פלאָר. זיך ווענדן אין סוויט 2 באַלטיק אַפּאַרטמענטס אָדער צום קערטייקער, טעלעפאָן 51 107.

א קאָפּל מיט איין קינד פאַרלאַנגט צוויי אָדער דריי רומס אין א פריוואַטער הויז. טעלעפאָנירט 56 804.

טייל־ווייז אָדער אינגאַנצן צו פאַרראַנטן אָדער צו פאַרקויפן א געבויידע. שטאָלענע קאָנסטרוקציע, באַהייצט מיט סטים, גוט פאַר א פעקטאָרי אָדער פאַר א ווערהויז. 610 דאָפּערין עוועניו. זיך ווענדן אין 515 פּראָדע עוועניו, אָדער אין סיגאַלס בעקעריי

:: צו פאַרקויפן :: FOR SALE

צו פאַרקויפן אָדער צו פאַרראַנטן א לייד־דיקע סטאָר מיט דריי רומס אין א גוטן לאָקיישאָן. זיך ווענדן 282 דעדוואָד עוו.

פאָרט־אַרטור, אַנט.

די וועלט האָט זיך א שפּריך־וואָרט: "א נאָסט דעם ערשטן טאָג, ווייזט מען אים אָן דעם אויבנאָן. דעם צווייטן — די מיט, דעם דריטן, טיר".

ווען דאָס איז א שפּריך־וואָרט מיט געסט, איז עס אָבער א געוויסער אמת מיט דעליציעז פּראָפעסיאָנאַלע, טערמי־נאַל־אָנגעשטעלטע; רבנים, חזנים, שוח־טים, מלמדים, אַז א. וו.

עס איז יעדערן באַקאַנט, אַז בשעת א שטעטל אָדער קהלה נעמט אויף א מאַן פון די אויבנדערמאָנטע פּראָפעסיאָנען, לאָזן זיך זיינע חשובות'קייטן און אומצאַ־ליקע מעלות כמעט ניט באַשרייבן. מיט דער צייט ווערן אַט די מעלות — חסרי־נות, און ביז'ן טערמין איז שוין פאַר אים אָפן די טיר.

ס'טרעפט אָבער אויך אָפטמאָל, אַז זיי ווערן אויפגענומען אויף נאָך א טערמין, אָדער טערמינען, און אפילו דורך וואָס־פאַר ניט איז אורזאַך זאָל אויסקומען זיך פאַנאַנדערשיידן, ווערן אָבער די מעלות ניט אויסגעשעפט, און די הייסקייט און איבערגעגעבנהייט פון איין צד צום צווייטן איז ביים אָפּפאַרן, ווי ביים אָנקומען.

צווישן די דאָזיקע רחלות קאָן מען אויף אריינרעכענען די קהלה פון פּאָרט אַרטור.

מיט דריי יאָר צוריק בין איך אויפגע־נומען געוואָרן ביי דער פּאָרט־אַרטורער קהלה אַלס שו"ב זמורה בלויז אויף איין יאָר, דערנאָך אויף נאָך א טערמין און א. וו. דורך פאַרשיידענע סבות פון פאַרקלע־נערונג פון דער קהלה, פירט עס איצט, ווי עס וויזט אויס, צו א פאַנאַנדערשיידונג. עס איז ווירקלאַך א פאַרענינען צו זעען איינער אין'ם צווייטן, יענע מעלות פון 3 יאָר צוריק.

ווען איך האָב אָנגעהויבן אונטערזוכן די אורזאַכן פון וואַנען נעמט זיך דער אויסנאַם אין פּאָרט אַרטור? — האָב איך אויסגעפונען: ערשטנס, הערשט ביי זיי שלום און אחדות; צווייטנס, די ערן באַ־אמטע זוכן ניט די ערע פונ'ם אמט, נאָר די ערנסטקייט און טובת הקהלה; דרייטנס זיינען זיי אַלע "טאַטנס־קינדער", ווי מען זאָגט, און דער "לשם שמים" שטייט ביי זיי העכער פון אַלעס, און עס ווילט זיך מיר איבערגעבן, א ציטאַט פון א בעל־חבית, וואו מען האָט אים סביי א מיטינג געלויבט פאַר אפנעבן זיינע א הויז פאַר "שול און חדר" אָן הענט געלט, — האָט ער אָפּגעענטפערט: — לויבט מיך ניט, לויבט "דעם" וואָס האָט מיר געגעבן!

נאָר אַזאַ קהלה, ביי וועלכער דער שם שמים שטייט העכער, ווי דער שם עצמה קאָן פאַסירן, אַז דאָס אָפּרייזן זאָל זיין אין אין דעם זעלבן גייסט און שטימונג ווי דאָס אָנקומען.

יצחק צימרינג, שו"ב

—(::)—

ציוניסטישע קאָנפערענץ אין פּוילן פאַר פאַראייניקונג

וואַרשע, יאַנוו. (אינפאַ). — אויף דער אינציאַטיווע פון נחום סאָקאָלאָוו, וועלט־פאַרזיכן א קאָנפערענץ פון די צענטראַלע קאָמיטעטן פון אַלע ציוניסטישע גרופּעס אויף דער פּוילישער טעריטאָריע, כדי צו גרינדן אַן אַל־פּוילישן צענטראַלן ציוניס־טישן פאַרבאַנד.

אין אידישע העלדן

הערפאַר איז ביי זיי איצט געווען א גרויסע שמחה ווען זיי האָבן הערען די מיליטער, און יעדער איינוואוינער האָט געראַלטן פאַר זיין פליכט צו נעמען — צו זיך א סאַלדאַט צו איבערנעמען.

אַזוי זיינען די סאָלדאַטן פאַנאַנדערגע־טיילט געוואָרן איבער די הייזער פון ביעליץ. דער לייטענאַנט, וועלכער האָט זיך ניט געוואָלט שיידן פון זיינע קאָ־מעראַדן, האָט אָנגענומען די איינלאַדונג פון דעם גביר פון שטעטל זלמן רייצעס. וועלכער איז אויך געווען דער פירער פון ביעליץ און איז באַטראַכט געוואָרן אַלס דער בירגער מייסטער.

לויט זיין פּלאַן האָט לייטענאַנט לעווי געוואָלט אָפּפאָרן אויפ'ן צווייטן טאָג מיט זיין קאָמפּאַניע ווייטער נאָך מיסליץ, וואו ער האָט געוואָלט אָנפאַנגען זוכן א שפּור פון זיין פאַרלאָרענעם פריינט דפאַל נייי־מאַן.

אָבער דער דאָזיקער פּלאַן איז גאַנץ אומדערוואַרט געשטערט געוואָרן, דען אויף דעם צווייטן פרימאָרגן אַלס ער, און זיינע קאָמעראַדן זייענען געזעסן מיט דער פאַמיליע פון זלמן רייצעס ביים פרישטיק עסן איז אַריינגעקומען א משרת און האָט געמאָלדן:

— דער רב איז דאָ! — ער איז גע־קומען עפּעס מיט א רוסישן מוזשיק! ער וויל אייך שוין זעען! ער זאָגט אַז עס איז זייער וויכטיק!

— דער רב?! — איז ר' זלמן רייצ־עס אויפגעשפּרונגען פון זיין אָרט, — דאָס איז דאָס ערשטע מאָל וואָס דער רב באַזוכט מיין הויז! און אַזוי פרי! און מיט א רוסישן פּויער! עטוואָס זייער וויכטיקעס האָט געמוזט פאַסירן!

אויך דער לייטענאַנט מיט זיינע קאָ־מעראַדן זיינען אויפגעשפּרונגען פון זיי־ערע פּלעצער.

— פיר דעם רב אַריין אַהער! — האָט דער גביר באַפוילן דעם משרת.

— און דעם רוסישן פּויער? — האָט דער רייצער געפרעגט.

ר' זלמן האָט שוין געוואָלט הייסן אַריינצופירן דעם פּויער אויך, נאָר דאָ האָט דער גרויסער שווייגער שענבערג, פּלוצלונג געקראָגן לשון.

— נישט נויטיק, — האָט ער געזאָגט קורץ, — ער וועט ניט דערן ווען ער וועט זעען עסטרייכישע מיליטער.

— דאָס איז וואָס איך האָב געטראַכט — האָט לייטענאַנט לעווי דערקלערט, — מיר וועלן פריער הערן וואָס ער האָט דעם רב געבראַכט אַהער. ער מוז דאָך דאָ וואַר־שיינלאַך וויסן וועגן וואָס עס האַנדלט זיך אויב ער האָט געפונען פאַר נויטיק אַליין צו קומען אַהער, טאָ פאַר וועלכן צוועק דאַרף מיר, אַז דער רוסישער פּויער זאָל וויסן, דאָס די מיליטער האַלט זיך דאָ אויף. — לאָזט אים וואַרטן.

מיט אַפּאַר מינוטן שפּעטער איז אין צימער אַריינגעקומען דער רב פון ביע־ליץ, ווערנד דער רוסישער פּויער, וועלכער איז ניט געווען קיין אַנדערע אַלס דער אופער סאָלדאַט סעמיאָן, איז געבליבן וואַרטן אין פאַדער צימער.

דער רב איז געווען א הויכער און אַל־טער מאַן, גלייך ווי א סטרונע מיט א לאַנגער, זילבער־ווייסער באָרד און מיט שאַרפע און קלוגע אויגן, אויף זיין פּנים איז געווען אויסגעגאָסן א הדרת־כבוד, וואָס האָט אַרויסגערופן צו אים גרויס רעספּעקט; אָבער זיין שיינער פּנים איז איצט געווען בלאַס און איינגעפאַלן, און זיין גרויסע און שטאַלצע קאָפּ עטוואָס איינגעבויגן.

— גוט מאָרגן, רבי! איר דאָ? האָט דער גביר באַגריסט דעם נאָסט, — איר קאָנט דערן, רבי, לייטענאַנט לעווי פון דעם זעקסטן רעגימענט און זיינע חברים זיינען אידן און אונזערע פריינט.

— איך בריינג ניט קיין גוטע בשורה, — האָט דער רב געזאָגט, — די רוסן נייען אויף ביעליץ, דער אָפּעטיט איז כיי זיי געקומען מיט'ן עסן, און נאָכדעם ווי איז האָבן חרוב געמאַכט מיסליץ זוילן זיי איצט אריינדרינגען ווייטער אין גאַ־ליציע. עס באַנייגן זיך אויף אונז די גזרות פון באַנדאַ כמעלניצקיס ציינען.

ר' זלמן רייצעס און זיין פאַמיליע זיי־נען געבליבן ווי געטראָפן פון א דונער. דער לייטענאַנט און זיינע חברים האָבן זיך איבערגעקוקט.

אַלע האָבן געשווינגן.

— איך בין געקומען צו אייך, ר' זלמן, — האָט דער רב פאַרטגעזעצט, — איר זאָלט אָננעמען די נויטיקע מיטלען, איר האָט די מאַכט, איר מוזט גלייך מעלדן דעם קאָמענדאַנט פון פּשעמישל, מען דאַרף דאָ מער סאָלדאַטן, מען דאַרף פּי־לייכט אַרויספירן די פרויען מיט די קינ־דער פון שטאָט.

— ענטשולדיקט מיך, רבי, — האָט דער לייטענאַנט זיך איצט אַריינגעמישט, — ווילט איר אונז זאָגן, ווי אַזוי איר האָט דערפאָרן, אַז די רוסן קלייבן זיך אויף ביעליץ? — האָט אייך דער רוס געבראַכט די נאָכריכט?

דער רב האָט אַרויסגענומען א שטיקל פּאַפּיר פון קעשענע, וואָס סעמיאָן האָט אים געבראַכט, און וואָס איז געווען אָן א אונטערשריפט.

דעם דאָזיקן שטיקל פּאַפּיר האָט מיר געבראַכט דער רוס, — האָט דער רב דער־ציילט, — דאָס האָט געשריבן א אידישער סאָלדאַט, וועלכער וויל אונז פאַרהיטן פון דער געפאַר. דער רוסישער פּויער זא